

OBŚLUGA ŚRODOWISKOWA **DORADZTWO PRAWNE**

Obsługa zakładów:

- na etapie budowy (przygotowanie wniosków wraz z wymaganym materiałami do uzyskania decyzji administracyjnych),
- na etapie eksploatacji (całość zagadnień związanych z ochroną środowiska, bhp, p.poż.)

Dokumentacja:

- Karta informacyjna przedsięwzięcia
- raport o oddziaływaniu na środowisko
- ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko
- przegląd ekologiczny
- analiza porealizacyjna
- operat wodnoprawny
- dokumentacja hydrologiczna
- studium wykonalności
- inwentaryzacja zieleni
- Program Ochrony Środowiska
- Plan Gospodarki Odpadami

Wnioski:

- o dofinansowanie z funduszy krajowych i unijnych
- o wydanie pozwoleń (powietrze, odpady, ścieki)
- o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Pomiary i badania środowiska

(emisja zanieczyszczeń do powietrza, emisja hałasu, emisja ścieków)

Naliczanie:

- opłaty za korzystanie ze środowiska
- opłaty produktowej

Sprawozdania:

- do Urzędu Marszałkowskiego
- do WIOŚ

Geologia

Geodezja

Szkolenia

BHP

Tytuł:	Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego Park Św. Franciszka z Asyżu w Tychach
Zleceniodawca:	Pracownia Planowania Przestrzennego i Architektury Al. Piłsudskiego 12 43-100 Tychy
Autorzy:	mgr Aleksandra Papin mgr Daria Kuk mgr inż. Ewa Michalska inż. Małgorzata Kiersnowska mgr inż. Ryszard Radecki mgr Joanna Karda
Data wykonania:	Luty 2012 rok

Siedziba:

43-100 Tychy
ul. Targiela 105
NIP 646-26-02-021
Regon 278089289
Fortis Bank S.A. o/Bielsko-Biała nr rachunku: 60 1600 1299 0002 3505 3593 3001
Data wygenerowania dokumentu: 2024-11-21 16:28:19

Pracownia:

40-020 Katowice
ul. Przemysłowa 10
tel. (0-32) 785 91 84
tel./fax (0-32) 785 91 85
e-mail: werona@werona.com.pl
Internet: www.werona.com.pl

SPIS TREŚCI:

1	Wstęp.....	3
1.1	Przedmiot opracowania.....	3
1.2	Główne cele projektowanego dokumentu.....	3
1.3	Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	4
1.4	Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy.....	5
1.5	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.....	6
2	Lokalizacja projektu oraz istniejący stan środowiska.....	9
2.1	Lokalizacja terenu opracowania.....	9
2.2	Istniejący stan środowiska.....	14
2.3	Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody.....	31
2.4	Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu.....	32
3	Przewidywane oddziaływania projektowanego dokumentu na środowisko	34
3.1.	Oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska	34
3.2.	Oddziaływanie na obszary NATURA 2000 oraz integralność tych obszarów	37
3.3.	Oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne	38
3.4.	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	38
3.6.	Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.....	39
4	Wytyczne do ochrony i monitoringu środowiska na etapie realizacji ustaleń analizowanego dokumentu	40
4.1	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru	40
4.2	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	42
5	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz uzasadnieniem ich wyboru.....	43
6	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	44

SPIS TABEL:

Tabela 1	Zestawienie jakości wód podziemnych na terenie miasta Tychy w latach 2006–2010 ...	19
Tabela 2	Klasyfikacja rzek na terenie miasta Tychy w latach 2006 – 2007 (według 5 klas)	23
Tabela 3	Wyniki wstępnej oceny stanu wód badanych w latach 2008 ÷ 2009	23
Tabela 4	Wynikowa klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia na przestrzeni lat 2008 – 2010	26
Tabela 5	Roczne zestawienie wyników pomiarów poszczególnych zanieczyszczeń powietrza na stacji pomiarowej przy ulicy Tołstoja w Tychach w 2011 roku	26
Tabela 6	Zbiornicze zestawienie wpływu ustaleń projektu mpzp na lokalne środowisko przyrodnicze i społeczne	35
Tabela 7	Ocena wpływu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru parku na poszczególne elementy środowiska	36
Tabela 8	Potencjalne możliwe oddziaływanie zapisów projektu planu na poszczególne elementy środowiska i obszary NATURA 2000	38
Tabela 9	Wskaźniki oceny wpływu zapisów zmiany miejscowego planu na środowisko	42

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1	Lokalizacja i obecne zagospodarowanie parku na tle ortofotomapy	13
Rysunek 2	Budowa geologiczna obszaru opracowania	17
Rysunek 3	Położenie miasta Tychy na tle jednolitych części wód podziemnych (JCWPd)	18
Rysunek 4	Lokalizacja parku na tle mapy uwarunkowań ekofizjograficznych	40

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1	Lokalizacja Parku Św. Franciszka z Asyżu na mapie topograficznej, skala 1: 10 000;
Załącznik nr 2	Uwarunkowania środowiskowe obszaru opracowania, skala 1: 10 000;
Załącznik nr 3	Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – ustalenia tekstowe;
Załącznik nr 4	Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
Załącznik nr 5	Lokalizacja obszaru opracowania na tle obszarów chronionych, w tym obszarów Natura 2000, skala 1: 200 000.

1 WSTĘP

1.1 Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko realizacji ustaleń dotyczących projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach.

Plan obejmuje obszar Parku o powierzchni 3,28 ha w granicach określonych na rysunku planu.

Lokalizację obszaru opracowania zaznaczono na Załączniku nr 1 – fragment mapy topograficznej.

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach została sporządzona zgodnie z zakresem zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z art. 46 tej ustawy, organ administracji publicznej opracowujący projekt dokumentu strategicznego ma obowiązek sporządzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (w tym prognozy oddziaływania na środowisko). Artykuł 51 tej ustawy precyzuje zakres sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko – niniejsza prognoza została sporządzona zgodnie z tym artykułem.

1.2 Główne cele projektowanego dokumentu

Celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach jest ustalenie szczegółowych zasad zagospodarowania i zachowania ładu przestrzennego w granicach parku – przede wszystkim jako usankcjonowanie obecnego zagospodarowania i użytkowania terenu.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla przedmiotowego obszaru w granicach miasta Tychy (ustalenia tekstowe) stanowi Załącznik nr 3 do niniejszej prognozy.

Rysunek projektu miejscowego planu stanowi Załączniki nr 4 do niniejszej prognozy.

Analizowany plan jest zgodny z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy” zatwierdzonego Uchwałą Nr 0150/III/40/2002 Rady Miasta Tychy z dnia 18 grudnia 2002 roku z późniejszymi zmianami.

Projekt planu wyznacza następujące tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania:

- **1ZP – 5ZP** - tereny zieleni urządzonej;
- **6WS – 7WS** - tereny wód powierzchniowych, śródlądowych;
- **8ZUP** - teren ogródków przydomowych;
- **9KDP – 10KDP** - tereny komunikacji – ciągi piesze;
- **11KDX** - teren komunikacji – ciąg pieszo-jezdny.

Szczegółowe ustalenia dotyczące:

- przeznaczenia, parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu,
 - wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów
- zostały przedstawione w projekcie miejscowego planu stanowiącym Załącznik nr 3 do niniejszej prognozy.

Ze względu na istniejące uwarunkowania w obszarze planu nie mają zastosowania wymagania określone obowiązkowym zakresem art. 15 ust. 2 pkt. 4, 7, 8, 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 roku Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami).

1.3 Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Ze względu na bardzo niewielki fragment miasta objęty projektem miejscowego planu, podstawowe odniesienia można się doszukiwać przede wszystkim w dokumentach lokalnych sporządzonych dla miasta Tychy oraz w niewielkim zakresie w dokumentach wyższego rzędu.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego (czerwiec 2004) jako cel generalny przyjmuje: *„Kształtowanie harmonijnej struktury przestrzennej województwa śląskiego sprzyjającej wszechstronnemu rozwojowi województwa”*. Uznać można, że zapisy projektu miejscowego planu są zgodne z tym celem generalnym, zwłaszcza w kontekście zagwarantowania mieszkańcom miasta przestrzeni do rekreacji i wypoczynku wśród terenów zielonych w powiązaniu z zabudową okolicznych osiedli mieszkaniowych.

Szczegółowe cele polityki przestrzennej istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu to między innymi:

- ochrona zasobów środowiska, wzmocnienie systemu obszarów chronionych i wielofunkcyjny rozwój terenów otwartych a tutaj w szczególności – *ochrona różnorodności przyrodniczej i kulturowej* – w kierunku ten wpisują się wszelkie działania mające na celu ochronę zasobów środowiska ujęte w rozdziale dotyczącym zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, m.in. dotyczące zachowania i ochrony istniejącej zieleni oraz możliwości wprowadzania nowych nasadzeń, zachowania i ochrony siedlisk związanych ze zbiornikami wodnymi znajdującymi się w granicach parku, czy powierzchni biologicznie czynnej (zapisy ujęte w tekście planu).

Zapisy analizowanego dokumentu zgodne są z *zasadą kształtowania efektywnej sieci infrastruktury, przyjaznej dla środowiska i tworzącej udogodnienia we współdziałaniu dla osiągnięcia celów rozwoju regionu, uwzględniają ponadto wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony środowiska, prawa własności.*

Zapisy analizowanego dokumentu wpisują się w misję rozwoju miasta Tychy ujętej w **„Strategii rozwoju miasta „Tychy 2013”** która brzmi: *„Zintegrowani wewnątrznie oraz mobilni społecznie i zawodowo mieszkańcy miasta tworzą warunki dla rozwoju tyskiego środowiska przedsiębiorczości, wzrostu uczestnictwa w korzyściach funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego oraz powszechnego dostępu do lokalnego systemu udogodnień miejskich w sposób zapewniający Tychom trwałą i zrównoważony rozwój”* – w kontekście zapewnienia mieszkańcom miasta miejsc rekreacji i wypoczynku na terenach zieleni parkowej.

Zapisy projektu miejscowego planu zgodne są z ustaleniami zawartymi w **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy** zatwierdzonego Uchwałą Nr 0150/III/40/2002 Rady Miasta Tychy z dnia 18 grudnia 2002 roku z późniejszymi zmianami.

Analizowany projekt mpzp jest zgodny z ustaleniami obejmującymi cele generalne, w tym: *„utrzymanie i podniesienie jakości i atrakcyjności przestrzeni miejskiej”* oraz *„utrzymanie i zwiększenie atrakcyjności miasta w stosunku do otoczenia”*. W ustalenia te wpisują się zapisy projektu planu zachowujące i sankcjonujące obecny sposób zagospodarowania analizowanego obszaru oraz podniesienie komfortu zamieszkania i pobytu w mieście, dzięki zagwarantowaniu mieszkańcom miejsc rekreacji i wypoczynku – teren parku.

Zapisy projektu planu są zgodne z ustaleniami studium, gdzie na rysunku studium wyznaczono analizowany teren jako istniejący teren zieleni urządzonej w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej i usługowej miasta.

W zakresie „**Opracowania ekofizjograficznego**”¹ analizowany obszar w granicach miasta Tychy wskazany został jako zorganizowane obszary zieleni miejskiej użyteczności publicznej (wymagające zachowania w celu utrzymania spójności systemu) – park.

1.4 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Niniejszą prognozę sporządzono według ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

Podstawą informacyjną, źródłowymi materiałami tekstowymi i graficznymi dla strategicznej oceny oddziaływania na środowisko był przede wszystkim projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach. Metodyka przyjęta w niniejszym opracowaniu obejmuje metody opisowe i graficzne oraz analizę różnych dokumentów planistycznych, dokumentów opisujących środowisko przyrodnicze i kulturowe miasta (między innymi studium, ekofizjografia, dokumenty dostępne na stronach internetowych i zaczerpnięte z Urzędu Miasta Tychy, WIOŚ, czy udostępnione przez zlecającą – Pracownię Planowania Przestrzennego i Architektury w Tychach), przepisów prawnych i innych materiałów źródłowych, w tym literaturowych.

Na potrzeby niniejszej prognozy dokonano wizji terenowej (późne lato 2011 rok oraz okres zimowy 2012 rok).

Przy opracowywaniu niniejszej dokumentacji wykorzystano niżej wymienione **akty prawne**:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 roku Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 roku Nr 80, poz. 717, z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008 roku Nr 25, poz. 150 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity w Dz. U. z 2005 roku Nr 236, poz. 2008 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (tekst jednolity w Dz. U. z 2010 roku Nr 185, poz. 1243 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 151, poz. 1220 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku Prawo wodne (tekst jednolity w Dz. U. z 2005 roku Nr 239, poz. 2019, z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku, Nr 123, poz. 858 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2007 roku, Nr 19, poz. 115 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2010 roku, Nr 243, poz. 1623 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami),
- Ustawa z dnia z dnia 9 czerwca 2011 roku Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011 roku Nr 163, poz. 981),

wraz z odpowiednimi rozporządzeniami wykonawczymi do ww. ustaw.

¹ „Etap IB - weryfikacja i uzupełnienie materiałów planistycznych sporządzanych na potrzeby zmiany studium, analizy wzajemnych współzależności uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego, Katowice, Tychy 2010”

Podstawę merytoryczną opracowania stanowią materiały literaturowe (publikacje, wytyczne, mapy, itp.), w tym m.in. wymienione poniżej:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Tychy, Pracowania Planowania Przestrzennego i Architektury, Tychy 2002 (wraz z późniejszymi zmianami);
- Projekt Uchwały Rady Miasta Tychy w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach (luty 2012);
- Koncepcja techniczna uporządkowania stawu na terenie Parku Św. Franciszka z Asyżu w Tychach, dla potrzeb jego rekultywacji, Hydromel, listopad, 2009;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego, Katowice 2004;
- Strategia rozwoju województwa śląskiego na lata 2000 – 2020, Katowice, 2005;
- Strategia rozwoju miasta Tychy „Tychy 2013”; Tychy 2003;
- Program ochrony środowiska dla miasta Tychy, Sozoprojekt Katowice, 2002,
- Opracowanie ekofizjograficzne miasta Tychy, Geograf, Dąbrowa Górnicza, 2008,
- Opracowanie ekofizjograficzne miasta Tychy do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, etap IB, październik 2010;
- Mapa sozologiczna w skali 1: 50 000 arkusz M-34-63-C (arkusz Oświęcim) z komentarzami;
- Mapa hydrograficzna w skali 1: 50 000 arkusz M-34-63-C (arkusz Oświęcim) z komentarzami;
- Mapy topograficzne w skali 1: 10 000;
- Mapa dynamiki zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia, skala 1:100 000;
- Mapa warunków występowania, użytkowania, zagrożenia i ochrony zwykłych wód podziemnych Górnośląskiego Zagłębia Węglowego i jego obrzeżenia, skala 1:100 000;
- Atlas klimatu województwa śląskiego, IMiGW – Oddział w Katowicach, 2000;
- Załącznik do uchwały Nr III/52/2010 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 16 czerwca 2010 roku „Program ochrony powietrza dla stref województwa śląskiego, w których stwierdzone zostały ponadnormatywne poziomy substancji w powietrzu”, Katowice, 2010;
- Monitoring środowiska za lata 2006 – 2011 – WIOŚ Katowice;
- Wykaz obiektów zabytkowych z rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Ochrony Zabytków w Katowicach (stan na czerwiec 2011);
- J. Wagner, I. Stępińska-Drygała, D. Olędzka „Wody podziemne miast Polski – Tychy”;
- Kondracki J. Geografia regionalna Polski PWN, Warszawa 2002;
- Dulias R., Hibszer A. Województwo śląskie. Przyroda, gospodarka, dziedzictwo kulturowe, 2004,
- Gumiński R., 1948: Próba wydzielenia dzielnic rolniczo-klimatycznych w Polsce. Przegląd Meteorologiczny i Hydrograficzny;
- Baza statystyczna GUS;
- Informacje dostępne na stronach internetowych, materiały literaturowe i własne.

1.5 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu

Polskie prawo uwzględnia szereg międzynarodowych dyrektyw i konwencji – cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa i tym samym, pośrednio, znalazły swoje odzwierciedlenie w projektowanym dokumencie.

Program ochrony środowiska dla miasta Tychy (październik 2003) zakłada różnorodne długoterminowe cele ochrony środowiska, z których najważniejsze z punktu widzenia analizowanego dokumentu to:

- poprawa stanu czystości zasobów wodnych – w kontekście zachowania wód śródlądowych, rozwiązań dotyczących odwodnienia analizowanego terenu, w tym zachowania istniejącego układu odpływu wód powierzchniowych,

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

- zmniejszenie uciążliwości w zakresie hałasu – w kontekście realizacji zieleni o funkcji izolacji wizualnej i ochronnej, nowych nasadzeń zieleni, ochrony akustycznej terenu parku,
- ochrona powierzchni – w kontekście zachowania istniejącego ukształtowania terenu, wprowadzenia zakazu zabudowy.

Analizowany projekt mpzp w zakresie możliwym do zapisów planu uwzględnia obowiązujące **przepisy prawne** (m.in. Prawo ochrony środowiska w odniesieniu do ogólnych zasad ochrony środowiska, nieprzekraczania standardów i norm w zakresie ochrony środowiska, w zakresie ochrony wód, ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym, wyznaczenia terenów podlegających ochronie akustycznej, Prawo wodne w zakresie rozwiązań gospodarki ściekowej oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych, ustawę o odpadach w zakresie gospodarki odpadami, ustawa o ochronie przyrody, Prawo budowlane i inne).

Przedmiotowy teren znajduje się całkowicie poza zasięgiem obszarów chronionych, cennych przyrodniczo bądź innych wartościowych elementów środowiska.

Zachowanie i utrzymanie terenów wód powierzchniowych (**WS**) oraz zieleni urządzonej (**ZP**) stanowią podstawę do zachowania struktury przyrodniczej przedmiotowego obszaru. Możliwość wprowadzania nowych zadrzewień, zagwarantowanie dużej powierzchni biologicznie czynnej, nakaz kształtowania linii brzegowej istniejących zbiorników wodnych roślinnością związaną z siedliskiem wodnym czy zachowanie istniejącego ukształtowania terenu stanowią podstawę do wzrostu lokalnej bioróżnorodności i poprawy stanu istniejącego.

Proponowane rozwiązania dotyczące infrastruktury technicznej, sieciowej (wodociąg, kanalizacja, elektroenergetyka, gospodarka odpadami), uzgodnione z administratorami poszczególnych sieci, pozostają w zgodzie z wymogami ochrony środowiska i nie stanowią dla niego zagrożenia.

Biorąc pod uwagę zapisy projektu planu, zachowujące obecny sposób zagospodarowania i użytkowana z dopuszczeniem możliwości jego rozwoju i uporządkowania poszczególnych funkcji na obszarze parku, np. w kontekście wyznaczenia strefy lokalizacji imprez okolicznościowych, czy wyznaczenia strefy z dopuszczeniem korekty rzeźby terenu, wyznaczenia głównej osi wejść do parku, nie przewiduje się, by realizacja ustaleń projektu planu spowodowała jakiegokolwiek sytuacje problemowe czy konflikty – wręcz przeciwnie, przyczyni się do poprawy obecnego stanu i zwiększenia atrakcyjności terenu jako zieleni parkowej w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów zabudowanych miasta.

Plan nie przewiduje znaczących zmian w obecnym zagospodarowaniu parku, nie planuje się nowych funkcji a istniejący sposób zagospodarowania i użytkowania pozwala na stwierdzenie, że proponowane przeznaczenie terenu (w większości jako usankcjonowanie stanu istniejącego) nie wpłynie znacząco na lokalne środowisko w sensie negatywnym, a przyczynić się może do poprawy aktualnego stanu.

W szczególności nie przewiduje się większej presji antropogenicznej, dla terenu parku obowiązuje zakaz zabudowy i nakaz zachowania istniejących zadrzewień (również jako wymiana bądź uzupełnienia istniejących zadrzewień) i powierzchni trawiastych. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji ustaleń planu.

Realizacja poszczególnych zapisów projektu planu **wpłynie korzystnie**, przede wszystkim w zakresie:

- uporządkowania istniejących funkcji terenu, w tym również odpowiednie rozwiązania dotyczące skomunikowania terenu (jako powiązania piesze z otoczeniem z uwzględnieniem wejść do parku), czy wyeliminowania nieoptymalnych funkcji terenu, wprowadzenie zakazu zabudowy i wyznaczenia miejsca, gdzie mogą być urządzone imprezy plenerowe,
- zwiększenia lokalnej bioróżnorodności, kształtowanie nowych form zieleni urządzonej i ochrona zieleni miejskiej jako terenów rekreacji i wypoczynku mieszkańców miasta;
- zachowanie wód śródlądowych (zbiorników wodnych) wraz z możliwością kształtowania linii brzegowej roślinnością związaną ze środowiskiem wodnym, unormowanie gospodarki ściekowej;

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

- poprawa walorów estetycznych i krajobrazowych tego fragmentu miasta;
- poprawa klimatu akustycznego – przez wyznaczenie ochrony akustycznej terenu parku jak „terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”, wprowadzenie zieleni izolacyjnej.

Kontynuacja obecnego sposobu zagospodarowania analizowanego terenu w nawiązaniu do otoczenia, jest całkowicie zgodnie z istniejącym zagospodarowaniem analizowanego terenu, zgodna jest również z uwarunkowaniami środowiskowymi.

2 LOKALIZACJA PROJEKTU ORAZ ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Stan środowiska na analizowanym terenie opisano odnosząc się bezpośrednio do rejonu opracowania, wybierając te elementy, które dla przedmiotowego terenu mają decydujące znaczenie. W przypadku, gdy nie było to możliwe (np. ze względu na brak punktów monitoringowych w ścisłych granicach terenów objętych projektem planu), odniesiono się do terenu całego miasta. Informacje poniżej przedstawione oparto na: „Opracowaniu ekofizjograficznym” sporządzonym dla miasta Tychy (październik 2010), Programie ochrony środowiska dla miasta, na informacjach Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Korzystano również z własnych źródeł bibliograficznych, w tym z informacji mapowych.

Opis środowiska uzupełniono o informacje zebrane podczas wizji w terenie – w okresie letnim w 2011 roku oraz na przestrzeni zimy 2012 roku.

2.1 Lokalizacja terenu opracowania

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy niewielkiego fragmentu miasta Tychy, obejmującego park położony w rejonie osiedla „O” i „P”, pomiędzy ulicami Armii Krajowej i ul. Paprociańska.

Pod względem geograficznym, zdecydowana większość miasta, w tym również ścisły obszar opracowania znajduje się w obrębie **Równiny Pszczyńskiej** (512.21), wchodzącej w skład Kotliny Oświęcimskiej (512.2) (Kondracki).

Według podziału Klimaszewskiego (1972 rok), przedmiotowy obszar znajduje się w całości w granicach **Wysoczyzny Tyskiej** będącej częścią Kotliny Oświęcimskiej.

Park św. Franciszka z Asyżu znajduje się praktycznie w centrum miasta, wśród zabudowy blokowej oraz zabudowy jednorodzinnej i szeregowej. Granice przedmiotowego terenu w większości nie posiadają technicznego oparcia w terenie, wyznaczone są sztucznie linią istniejących zabudowań pobliskich osiedli bądź szpalerem zieleni. Jedynie od zachodu teren ograniczony jest ul. Armii Krajowej, za którą znajdują się zabudowania osiedla „O” a od południa granicę wyznacza linia zabudowań rozciągających się na wschód i na zachód od ulicy Jaracza.

Na obrzeżach parku biegną asfaltowe alejki. Przy południowo-wschodniej granicy parku znajduje się teren ogrodów przydomowych – **8ZUP**

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Szpaler drzew rosnący przy ul. Armii Krajowej – zachodnia granica parku.

Przy wschodniej granicy parku przebiega asfaltowa ścieżka – jeden z głównych ciągów pieszych w parku. Ta część parku graniczy z pobliską zabudową

W tej części parku znajduje się niewielki zbiornik wodny w otoczeniu zadrzewień – na rysunku planu oznaczony jako **6WS**.

Bezpośrednio przy północnej granicy parku znajdują się osiedlowe bloki. Samo wejście z tej strony do parku jest stosunkowo mało czytelne, pojawia się tutaj szereg wydeptanych ścieżek wśród zadrzewień rosnących blisko bloków. Wskazane byłoby zaakcentowanie wejścia do parku w jego północnej części.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Park stanowi obecnie tereny zieleni urządzonej – zarówno jako tereny otwartej zieleni niskiej, trawniki regularnie wykaszane i pielęgnowane jak i tereny zadrzewione, o charakterze mniej urządzonej. Projekt planu zachowuje zarówno tereny zieleni niskiej jak i wysokiej – dla terenów **1ZP-5ZP** ustala nakaz zachowania istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień.

W parku znajduje się szereg ścieżek prowadzących na pobliskie osiedla mieszkaniowe – zarówno asfaltowych, z kostki brukowej, jak również tych „mniej oficjalnych”, wydeptanych przez samych użytkowników. Park jest chętnie wykorzystywany przez mieszkańców miasta – zarówno jako miejsce spacerów, wypoczynku, czy nawet leżakowania, biwakowania w okresie letnim. W okresie zimowym niewielkie górki znajdujące się w granicach parku wykorzystywane do zjeżdżania na sankach.

Część otwarta parku. Bezpośrednio przy obrzeżach parku znajduje się zabudowa blokowa. Zdjęcie z sierpnia 2011 roku

Zdjęcie ze stycznia 2012 roku. Widoczne alejki i niewielkie górki wykorzystywane przez dzieci w okresie zimowym do zjeżdżania na sankach.

Główny ciąg alejek w parku prowadzi do przejścia podziemnego w rejonie ul. Armii Krajowej i łączy park z pobliskim osiedlem „O”

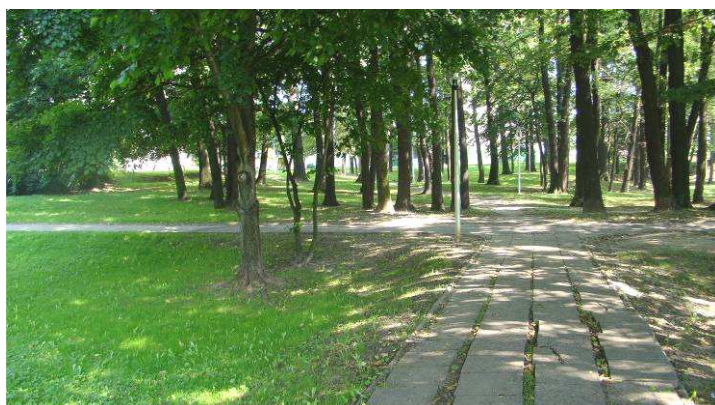
Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Jedną z głównych alejek parkowych przecinającą park na osi północ-południe

Na terenie parku znajduje się również szereg mniejszych alejek, z których część ma mniej oficjalny charakter i została po prostu wydeptana przez mieszkańców.

Jedna z wydeptanych ścieżek w sąsiedztwie stawu, przy wschodniej granicy terenu.

W zakresie komunikacji projekt planu wprowadza ciągi piesze i pieszo-jezdne, akcentuje główne wejście do parku oraz pozostałe mniejsze wejścia. W granicach parku, zgodnie z ustaleniami projektu planu obowiązuje nakaz zapewnienia powiązań pieszych z otoczeniem z uwzględnieniem wejść do parku w miejscach oznaczonych na rysunku planu.

Bezpośrednie otoczenie analizowanego terenu stanowią tereny zabudowane miasta – osiedla „O” i „P”, zabudowa mieszkaniowa znajdująca się w rejonie ulic Paprocańskiej, Poziomkowej, Jaracza. Bezpośrednio przy zachodniej granicy parku przebiega ul. Armii Krajowej, w rejonie której znajduje się przejście podziemne łączące park z pobliskim osiedlem.

Obecnie analizowany teren jest już zainwestowany – stanowi tereny zieleni urządzonej, parkowej, jako miejsce spacerów, wypoczynku i rekreacji mieszkańców tej części miasta. Istotnym elementem struktury przyrodniczej obszaru opracowania jest zieleń wysoka, zadrzewienia znajdujące się na terenie parku, zwłaszcza w jego północnej części oraz dwa zbiorniki wodne znajdujące się w części wschodniej.

Lokalizację i obecne zagospodarowanie analizowanego obszaru wraz z charakterystycznymi elementami otoczenia przedstawia poniższy fragment ortofotomapy:

Rysunek Lokalizacja i obecne zagospodarowanie parku na tle ortofotomapy

źródło: www.google.pl, zmodyfikowane

2.2 Istniejący stan środowiska

Rzeźba terenu i krajobraz

Morfologicznie obszar miasta (jak i ścisłego terenu opracowania), jest mało zróżnicowany, ma w dużej mierze charakter równiny, z niewielkimi spadkami (1÷3%).

Naturalna rzeźba terenu została przekształcona działalnością człowieka, naturalna morfologia terenu została przesłonięta formami antropogenicznymi – w rejonie opracowania dominują formy rzeźby pochodzenia antropogenicznego. Pojawiają się tutaj niewielkie deniwelacje terenowe, obniżenia i wyniesienia terenowe.

Niewielkie górki, wyniesienia występujące w części otwartej parku. Część tych „górek” wykorzystywana jest zimą do jazdy na sankach

Obniżenia terenowe wykorzystywane są w również jako rowy odprowadzające wody opadowe z okolicznych terenów, zasilające zbiorniki wodne znajdujące się w parku.

Zbiorniki wodne na terenie parku znajdują się w zagłębieniach terenowych. Na zdjęciu widoczny jest większy ze zbiorników wodnych (7WS) porośnięty pasem szuwaru trzciny pospolitej.

W granicach parku deniwelacje terenowe są niewielkie – pomijając wysokość charakterystycznych „górek” w otwartej części parku, średnie wysokości wynoszą około 253 m npm.

Projekt planu zachowuje istniejące ukształtowanie terenu.

Zarówno na terenie miasta jak i w ścisłych granicach terenu opracowania nie ma zagrożenia ze strony naturalnych zjawisk geodynamicznych, nie zachodzą tu ruchy masowe gruntów, nie spotyka się terenów narażonych na erozję lub zagrożonych silną denudacją.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

W granicach analizowanego obszaru nie ma również żadnego zagrożenia ze strony górnictwa podziemnego – według posiadanych informacji, osiadania górnicze swoim zasięgiem nie obejmują analizowanego terenu.

Przedmiotowy teren posiada również ciekawe walory estetyczne i krajobrazowe – jako zieleń miejska, urządzona, zakomponowana wśród zabudowy blokowej. Park jest ładnie urządzony, zadbane, zieleń niska jest regularnie wykaszana a zieleń wysoka jest pielęgnowana. W granicach parku pojawiają się zarówno tereny otwarte jak i tereny zakomponowanej zieleni, miejscami pojawiają się elementy krajobrazu bardziej naturalnego – w odniesieniu do zadrzewień w północnej części parku oraz niewielkich zbiorników wodnych. Elementy te decydują o atrakcyjności lokalnego krajobrazu.

Tereny zieleni urządzonej, zadbane i utrzymane trawniki w sąsiedztwie jednego ze zbiorników wodnych

Urządzona i zadbana zieleń parkowa

Jeden ze zbiorników wodnych z małą „wysepką” (teren 6WS). Zdjęcia pochodzą z wizji terenowej z sierpnia 2011 roku oraz stycznia 2012 roku.

Podkreślić należy, że na walory krajobrazowe parku w dużej mierze wpływa fakt, że park jest ładnie utrzymany i zadbane, nie ma w jego granicach elementów degradująco wpływających na lokalne

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

walory estetyczne czy krajobrazowe. Dla podniesienia walorów krajobrazowych zaleca się, przy w przyszłym zagospodarowaniu terenu parku mocniej zaakcentować poszczególne wejścia do parku, zwłaszcza mniejsze alejki wykorzystywane przez mieszkańców okolicznych bloków jako bezpośrednie połączenie z parkiem, tak, aby nie dochodziło do niepotrzebnego rozdeptywania terenów zieleni, trawników. Istniejąca zielenie powinna być regularnie pielęgnowana (jak dotychczas), a nowe formy zieleni, nasadzenia nowej zieleni powinny charakteryzować się ciekawą formą i pokrojem, zaleca się wprowadzenie gatunków ozdobnych – dla podniesienia walorów estetyczno-krajobrazowych.

Budowa geologiczna i surowce mineralne

Obszar opracowania, podobnie jak całe miasto Tychy pod względem geologicznym położony jest w centralnej części niecki głównej Górnośląskiego Zagłębia Węglowego (Rózkowski).

W budowie geologicznej obszaru wyróżnić można utwory karbonu górnego (produktywnego, należącego do krakowskiej serii piaskowcowej i serii mułowcowej (westfal), neogenu (trzeciorzęd) i czwartorzędu.

Według „Mapy geologicznej Polski” (arkusz Tychy, Oświęcim) starsze podłoże geologiczne analizowanego terenu stanowią w przeważającej większości trzeciorzędowe mioceńskie iły piaszczyste i margliste, piaski, łupki ilaste z gipsem i anhydrytem.

Podłoże czwartorzędowe budowane jest w większości przez plejstoceny gliny zwałowe zlodowacenia południowopolskiego oraz holoceny piaski, żwiry rzeczne. W północnej części terenu pojawiają się utwory górnego karbonu.

Rysunek Budowa geologiczna obszaru opracowania

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne IB, 2010r., zmodyfikowane

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Realizacja ustaleń projektu planu nie stanowi żadnego zagrożenia i nie ma wpływu na uwarunkowania geologiczne. Również budowa geologiczna nie stanowi utrudnień dla realizacji zapisów miejscowego planu.

Surowce mineralne

Jak wynika z załączników graficznych do opracowania ekofizjograficznego, analizowany teren znajduje się w granicach wstępnie rozpoznanego złoża węgla kamiennego Kobiór - Pszczyna. W granicach terenu eksploatacji górniczej nie prowadzi się.

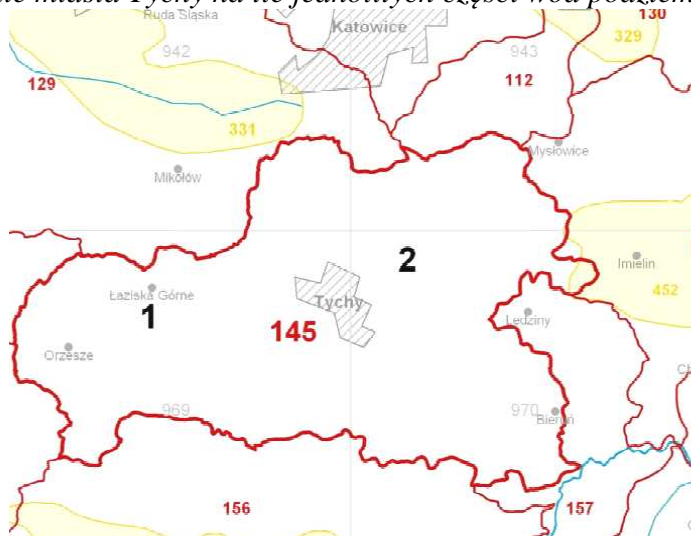
Obecność kopalń węgla kamiennego wpływa negatywnie na powierzchnię terenu, ze względu na powstawanie szkód górniczych (północna i wschodnia części miasta). W ścisłych granicach opracowania takiego bezpośredniego, negatywnego wpływu ze strony górnictwa podziemnego nie ujawniono.

Według informacji zaczerpniętych z opracowania ekofizjograficznego (2010 rok) nie przewiduje się powstania deformacji terenowych, odkształceń powierzchni, osiadań i szkód górniczych w rejonie analizowanego terenu.

Warunki hydrogeologiczne

Teren miasta, zgodnie z regionalizacją hydrogeologiczną zwykłych wód podziemnych („Mapa geologiczna Polski” 1: 50 000), według Paczyńskiego należy do regionu śląsko-krakowskiego (XII), subregionu górnośląskiego (XII2). Według zweryfikowanego w 2008 roku podziału Państwowej Służby Hydrogeologicznej na jednolite części wód podziemnych (JCWPd) miasto Tychy (w tym również teren opracowania) należy w całości do Subregionu Środkowej Wisły (JCWPd 145).

Rysunek Położenie miasta Tychy na tle jednolitych części wód podziemnych (JCWPd)

Źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna

Na obszarze Tychów nie występują Główne Zbiorniki Wód Podziemnych.

W granicach miasta występują dwa użytkowe poziomy wód podziemnych: czwartorzędowy użytkowy poziom wód podziemnych Rejonu Małej Wisły Q_{II} (Rózkowski, Chmura, red., 1996) i górno-karboński użytkowy poziom wód podziemnych Tychy-Siersza (C/2).

Analizowany teren znajduje się w obrębie poziomu karbońskiego C/2, w zasięgu karbońskiego zbiornika wód podziemnych „Tychy-Siersza” (mającego dawniej status GZWP), oraz w granicach czwartorzędowego UPWP Rejonu Małej Wisły Q_{II}.

Karbońskie piętro wodonośne budują przepuszczalne piaskowce, piaskowce zlepieńcowate lub zlepieńce warstw łaziskich, rozdzielone na kilka poziomów nieprzepuszczalnymi wkładkami i warstwami ilowców. Skały tego piętra są kolektorem znacznej ilości wód, ale wydajności pojedynczych otworów studziennych są silnie zróżnicowane. Poziomy wodonośne zasilane są z powierzchni – na wychodniach warstw łaziskich, lub poprzez przepuszczalne utwory czwartorzędu, a lokalnie również triasu.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

W utworach tego piętra wyróżniany jest karboński zbiornik Tychy - Siersza (C/2), dawniej posiadający status GZWP. Jest to zbiornik wielopoziomowy, odkryty o charakterze szczelinowo-porowym. Zbiornik zalega pod większą częścią miasta, również pod ścisłym terenem opracowania. Zasoby wód karbońskich są w znacznej części szcerpywane w wyniku odwadniania wyrobisk kopalń węgla kamiennego. Zmiany warunków hydrogeologicznych powodują, że karbońskie poziomy wodonośne w znacznej części tracą rangę poziomów użytkowych.

W granicach miasta potencjalne zagrożenie zanieczyszczeniem poziomów użytkowych wód karbońskich jest zróżnicowane. Na obszarach zasilania zostało ocenione jako średnie, a w pozostałej części – niskie lub bardzo niskie (czas pionowej migracji zanieczyszczeń z powierzchni do warstwy wodonośnej wynosi, odpowiednio: 5÷25 lat, 25÷100 lat i >100 lat). Analizowany teren znajduje się w obszarze zasilania zbiornika wód podziemnych „Tychy-Siersza”.

Piętro wodonośne czwartorzędu występuje na prawie całym obszarze miasta, za wyjątkiem północno-zachodniej jego części, gdzie utwory karbonu mają wychodnie na powierzchni. Czwartorzędowe piętro wodonośne stanowi kilka warstw piaszczystych i piaszczysto – żwirowych osadów fluwio-glacialnych, rozdzielonych lokalnie utworami nieprzepuszczalnymi (glinami, ilami) lub słabo przepuszczalnymi (pyły, muły).

Poziomy wodonośne w utworach czwartorzędu są drenowane przez rzeki i potoki płynące przez obszar miasta i wykazują wyraźny związek z wodami powierzchniowymi, zasilane są opadami atmosferycznymi, a także w wyniku infiltracji wód rzek.

Izolacja warstwy wodonośnej od powierzchni terenu na obszarze miasta nie jest równomierna, na przeważającej części Tychów poziom czwartorzędu nie jest izolowany od wpływu zanieczyszczeń antropogenicznych z powierzchni terenu, co wpływa na jakość wód.

Zgodnie z mapami hydrogeologicznymi dla miasta Tychy, w granicach opracowania zwierciadło wody gruntowej, przy maksymalnym stanie może osiągać od 1 do 2 m ppt, a przepuszczalność gruntów jest zróżnicowana (grunty antropogeniczne)².

Na terenie miasta znajdują się ujęcia wód podziemnych: „LAS”, „Manderlówka”, „SAD” oraz „S-1/Derya”. Żadne z tych ujęć nie znajduje się w samych granicach analizowanego terenu ani też w jego sąsiedztwie. Wody podziemne na terenie Tychów nie są wykorzystywane na szerszą skalę do zaopatrzenia mieszkańców w wodę pitną.

W granicach terenu opracowania ani w jego sąsiedztwie nie ma żadnych ujęć wód podziemnych, nie ma studni kopanych ani naturalnych źródeł.

Monitoring wód podziemnych

W 2010 roku prowadzono badania jakości wód podziemnych w Tychach w trzech punktach monitoringu operacyjnego, poniższa tabela przedstawia jakość wód w latach 2006 – 2010:

Tabela Zestawienie jakości wód podziemnych na terenie miasta Tychy w latach 2006–2010

Nazwa punktu	Stratygrafia ujętej warstwy	Klasa jakości wód					Wskaźniki odpowiadające poszczególnym klasom jakości w 2010 roku*			
		2006	2007	2008	2009	2010	II	III	IV	V
Tychy - Leśna 1 (MO)	C2	nie badano	II	III	II	II	NO ₃	-		-
Tychy - Manderlówka(MO)	Q	nie badano	IV	IV	IV	IV	PEV, NO ₂ , Cl, Cd, SO ₄ , Ca	NO ₃ , Ni, temp.	pH	-
Tychy – SAD (MO)	Q	nie badano	III	III	III	III	temp., SO ₄ , Ca, Fe	NO ₃	-	-

Źródło: WIOŚ, Katowice

* ocena według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 roku w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. Nr 143 poz. 896).

² Mapa hydrograficzna, arkusz M-34-63-C Oświęcim

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Jak wynika z powyższej tabeli, wody podziemne należały w 2010 roku do II, III i IV klasy jakości, jakość wód utrzymuje się na jednakowym poziomie w porównaniu do roku 2009.

Na obszarze miasta zachodzą niekorzystne zmiany w środowisku wód podziemnych, które objawiają się przede wszystkim zubożeniem zasobów wód w wyniku drenażu warstwy wodonośnej (głównie drenaż górniczy), degradacji jakości wód, obniżeniem zwierciadła wody. Ze względu na odkryty charakter zbiorników podziemnych piętra czwartorzędowego, wody te szczególnie narażone są na zanieczyszczenia, zwłaszcza pierwszy poziom wodonośny, którego wody zalegają najpłycej pod poziomem terenu.

W granicach terenu opracowania nie ma obecnie żadnych źródeł zanieczyszczeń mogących stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego, nie przewiduje się również, by zagrożenie takie mogło powstać w przyszłości.

Hydrografia i zagrożenie powodziowe

Obszar miasta Tychy należy do zlewni Gostyni będącej bezpośrednim, lewobrzeżnym dopływem Wisły. Dział wód I-go rzędu Odry i Wisły przebiega w pobliżu północno-zachodniej granicy miasta. W obrębie miasta przebiegają 2 działy wodne powierzchniowe III rzędu rozdzielający zlewnie Potoku Tyskiego i rzeki Mleczej (bezpośrednich dopływów Gostyni).

Analizowany teren należy do zlewni Potoku Paprocańskiego, bezpośredniego dopływu rzeki Gostyni.

Rzeka Gostynia przepływa przez południowe części miasta, bierze swój początek w miejscowości Orzesze – Zawada a uchodzi do Wisły w Bieruniu Nowym.

Najważniejszymi dopływami Gostyni są:

- a) lewobrzeżne: rzeka Mleczna, Potok Tyski, Potok Wyrski, Potok Paprocański,
- b) prawobrzeżne: kanał ulgi od Jeziora Paprocańskiego, Stara Gostynia, cieki zasilające zbiornik, rów Młynówka w Cielmicach.

W zlewniach Gostyni i Potoku Tyskiego występują liczne cieki bez nazwy oraz szereg otwartych rowów, płynących płytko zagłębionymi korytami o nieregularnym przebiegu, płaskodennych korytach i słabo zaznaczonej morfologii zboczy.

Rzeka Gostynia przepływa w odległości około 1 km na południe od analizowanego terenu, Potok Paprocański przepływa w odległości około 150 m na południowy-wschód od granic parku.

Potok Paprocański – bezpośredni lewostronny dopływ Gostyni. Jest to niewielki ciek wodny zasilany wodami z kanalizacji deszczowej z osiedla Paprocany, Paulina, „O” i „N”. Ciek ten ma długość ponad 1 km i przepływa w kierunku południowym, ku rzece Gostyni, do której uchodzi w sąsiedztwie ul. Beskidzkiej. Ciek ten w większości otoczony jest terenami otwartymi, miejscami przepływa wśród terenów zabudowanych, w pobliżu ulicy Piłsudskiego, Paprocańskiej i Poziomkowej.

Potok Paprocański przepływający w niedalekim sąsiedztwie parku ma charakter bardziej rowu niż naturalnego cieku, posiada techniczną zabudowę koryta (betonowe skarpy i dno, betonowe umocnienia brzońców).

W rejonie parku znajdują się dwa niewielkie zbiorniki wodne (oznaczone na rysunku planu jako **6WS** i **7WS**) – są to stosunkowo niewielkie zagłębienia terenowe, w których gromadzi się niewielka ilość wody (szacunkowa głębokość większego stawu wynosi kilkadziesiąt cm). Stawy te zasilane są wodami opadowymi oraz wodami gruntowymi. Woda z mniejszego stawu znajdującego się przy północno-wschodniej granicy parku (**6WS**) przepływa do większego stawu (**7WS**) dzięki studni piętrzącej, a dalej wody spływają za pomocą kolektorów deszczowych do niewielkiego ciek – Potoku Paprocańskiego i dalej odprowadzane są do rzeki Gostyni.

Na uwagę zasługuje fakt, że stawy te charakteryzują się stałym dopływem, co ma związek między innymi z rodzajem podłoża (gliny), które zapobiega infiltracji wody w głąb górotworu.

Mniejszy ze zbiorników wodnych (**6WS**) znajduje się w północno - wschodniej części parku, w rejonie zadrzewień. Zbiornik ten nie posiada dobrze wykształconej linii brzegowej, nie ma roślinności przybrzeżnej, stanowi bardziej zagłębienie terenowe wypełnione wodą, przy czym woda gromadzi się głównie w południowej części tego zbiornika. Poziom wody jest dość zmienny w ciągu roku. Zdjęcia z sierpnia 2011 roku oraz stycznia 2012 roku.

Powierzchnia tego stawu i jego granice są trudne do ustalenia w terenie, miejscami krawędzie zbiornika mają bardzo łagodnie nachylone skarpy, łagodnie przechodzące w przyległy teren. Na środku zbiornika znajduje się niewielka „wysepka”. Okresowo zbiornik wysycha, a zamiast stojącej wody pojawiają się podmokłości i zabagnienia.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Większy ze zbiorników wodnych (**7WS**) znajduje się przy głównej alei parkowej, ma lepiej ukształtowaną linię brzegową, jest wyraźniej zaznaczony w terenie. Granice zbiornika umocnione są drewnianymi palikami.

Brzegi tego zbiornika porasta szuwar trzciny pospolitej oraz liczne trawy. Na obrzeżu rośnie również kilka niewielkich okazów młodych wierzb.

Woda ze stawu **6WS** przepływa do zbiornika **7WS** dzięki urządzeniom przelewowym a dalej siecią kanalizacji deszczowej trafia do cieką prowadzącego wody do rzeki Gostynki.

Studnia piętrząca wodę w stawie, skąd woda odpływa rurociągiem do drugiego stawu

Zaleca się, by w przyszłym zagospodarowaniu terenu, rejon zbiorników wodnych został bardziej zaakcentowany w terenie – przez odpowiednie ukształtowanie linii brzegowej z udziałem roślinności związanej z siedliskami wodnymi – takie działania analizowany dokument przewiduje.

Monitoring wód powierzchniowych

Monitoring wód na terenie Tychów prowadzony jest przez WIOŚ w Katowicach.

W granicach terenu opracowania nie ma żadnego punktu monitoringowego badania jakości wód powierzchniowych, a najbliższe punkty znajdują się na Gostyni w Paprocanach, oraz na Potoku Tyskim i na rzece Mlecznej (poza granicami miasta Tychy).

Poniższa tabela przedstawia jakość wód powierzchniowych na terenie miasta Tychy w latach 2006 ÷ 2007.

Tabela Klasyfikacja rzek na terenie miasta Tychy w latach 2006 – 2007 (według 5 klas)

Rzeka	Klasa jakości wód		Wskaźniki decydujące o klasie jakości wód w 2007 roku	
	2006	2007	IV klasa	V klasa
Dopływ spod Wyr, ujście do Gostyni km 1,3	nie badano	IV	barwa, zawiesina ogólna, ChZT-Cr, azotyny, chlorofil „a”	
Gostynia do starego koryta, m. Paprocany, km 13,7	nie badano	V	tlen rozpuszczony, mangan	zawiesina ogólna, ChZT-Cr, amoniak, azot Klejdahla, azotyny, fosfor ogólny
Potok Tyski, ujście do Gostyni km 0,5	V	V	barwa, BZT ₅ , azot Kjeldahla, azotyny	zawiesina ogólna, ChZT-Cr, fosforany, fosfor ogólny
Dopływ spod Mąkołowca w Czułowie km 3,5	nie badano	V	barwa,	tlen rozpuszczony, BZT ₅ , ChZT-Cr, OWO, amoniak, azot Klejdahla, azotyny, azot ogólny, fosforany, fosfor ogólny
Mleczna, ujście do Gostyni km 1,1	V	V	barwa, zawiesina ogólna, BZT ₅ , ChZT-Cr, fosforany, mangan	tlen rozpuszczony, amoniak, azot Klejdahla, azotyny, przewodność elektrolityczna, substancje rozpuszczone, siarczany, chlorki
Gostynia od starego koryta do ujścia, ujście do Wisły km 1,0	V	V	barwa, zawiesina ogólna, kadm, mangan	tlen rozpuszczony, BZT ₅ , ChZT-Cr, ChZT-Mn, amoniak, azot Klejdahla, azotyny, fosfor ogólny, przewodność elektrolityczna, substancje rozpuszczone, siarczany, chlorki, wapń, magnez, substancje powierzchniowo czynne, liczba bakterii grupy coli typu kałowego, liczba bakterii grupy coli

Źródło: WIOŚ, Katowice

Wyniki badań oceny wstępnej dla tych punktów monitoringowych w latach 2008 ÷ 2009 kształtują się następująco:

Tabela Wyniki wstępnej oceny stanu wód badanych w latach 2008 ÷ 2009

Rok	Nazwa punktu pomiarowego	Elementy klasyfikacji stanu/ potencjału ekologicznego	Stan/ potencjał
-----	--------------------------	---	-----------------

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

		Klasyfikacja elementów biologicznych	Klasyfikacja elementów fizykochemicznych	Klasyfikacja subst. szczególnie szkodliwych	ekologiczny
2008	Dopływ spod Wyr, ujście do Gostyni, km 1,3	Brak danych	poniżej stanu dobrego	stan dobry i powyżej dobrego	Brak danych
	Gostynia w Paprocanach, km 13,7	Brak danych			Brak danych
	Potok Tyski, ujście do Gostyni, km 0,5	Brak danych			Brak danych
	Dopływ spod Mąkołowca w Czulo-wie, km 3,5	Brak danych			Brak danych
	Mleczna, ujście do Gostyni, km 1,1	Brak danych			Brak danych
2009	Dopływ spod Wyr, ujście do Gostyni, km 1,3	Klasa II	poniżej stanu dobrego	Stan dobry	umiarkowany
	Gostynia w Paprocanach, km 13,7	Klasa III			Brak danych
	Potok Tyski, ujście do Gostyni, km 0,5	Brak danych			Brak danych
	Dopływ spod Mąkołowca w Czulo-wie, km 3,5	Brak danych			Brak danych
	Mleczna, ujście do Gostyni, km 1,1	Brak danych			Brak danych
	Dopływ spod Wyr, ujście do Gostyni, km 1,3	Klasa II			Brak danych

Źródło: WIOŚ, Katowice

W 2010 roku rzeki przepływające przez Tychy nie były objęte badaniami – w granicach Tychów nie było żadnych punktów monitoringowych badania jakości wód powierzchniowych. Na terenie miasta nie badano wód pod kątem wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia, ani pod kątem wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych.

Zapisy projektu planu normujące gospodarkę wodno-ściekową, nakazujące zachowanie istniejącego układu odpływu wód powierzchniowych wraz z przepustami pod ciągami pieszymi i infrastrukturą, odprowadzanie ścieków miejskim systemem kanalizacji sanitarnej oraz zbiorczy kanał sanitarny na oczyszczalnię ścieków w Urbanowicach, oraz odprowadzanie wód opadowych systemem kanalizacji deszczowej przez kolektor do rzeki Gostynki minimalizują możliwość przedostawania się nieoczyszczonych ścieków do wód bądź do gruntu.

Odbiornikiem wód deszczowych odprowadzanych z terenu objętego analizowanym planem będzie Potok Paprocański – przepływający po drugiej stronie ul. Paprocańskiej (już poza granicami planu) a dalej rzeka Gostynka.

Zagrożenie powodziowe

Według informacji uzyskanych z RZGW w Gliwicach na obszarze miasta Tychy nie ma obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

W granicach przedmiotowego terenu nie ma zagrożenia związanego z wystąpieniem powodzi bądź lokalnymi podtopieniami.

Gleby i zagospodarowanie powierzchni ziemi

Obszar Tychów stanowią w dużej mierze tereny zabudowane, zurbanizowane, tereny komunikacyjne – przedmiotowy park usytuowany jest wśród terenów zabudowanych miasta, w otoczeniu zarówno zabudowy blokowej jak również jednorodzinnej i szeregowej.

Park stanowi istotny element lokalnej bioróżnorodności oraz miejsce spacerów i wypoczynku mieszkańców pobliskich osiedli.

Na terenie miasta Tychy największą powierzchnię zajmują gleby bielcowe i pseudobielcowe, powstałe na piaskach gliniastych i glinach, znaczną część zajmują również gleby zaliczane do gleb płowych i brunatnych wylugowanych wytworzonych na piaskach słabo gliniastych, piaskach gliniastych lekkich oraz glinach lekkich.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

W dolinach rzek i potoków oraz ich dopływów duży udział mają czarne ziemie, gleby dość żyzne, powstające przez obniżenie się poziomu wód gruntowych. W niewielkiej części miasta, w części dolin rzecznych zinwentaryzowano mady rzeczne, jednak w granicach przedmiotowego terenu gleb takich nie stwierdzono.

Na terenie miasta przeważają gleby lekkie – ponad 50% i gleby średnie – około 30%.

Na części miasta pod wpływem działalności człowieka doszło do całkowitej zmiany właściwości gleb, pojawiają się gleby antropogenicznie przekształcone, obszarów zabudowanych i przemysłowych – ten rodzaj gleb występuje w ścisłych granicach terenu opracowania, co potwierdza mapa sozologiczna dla analizowanego obszaru (arkusz M-34-63-C) – na obszarze opracowania dominują grunty antropogeniczne o miąższości do 2 m.

Pod względem litologicznym w rejonie opracowania dominują gleby pyłowe lekkie i średnie (płz) zajmujące większą część obszaru (są to pyły zwykłe w części północnej, zachodniej i południowo-zachodniej).

Spośród typów gleb dominują tutaj gleby brunatne wylugowane (Bw) oraz czarne ziemie zdegradowane (Dz).

W zakresie bonitacji glebowej, w rejonie opracowania występują gleby niższych klas bonitacyjnych, dominują tereny klasy IV. Nie ma tutaj gleb organicznych ani gruntów ornych chronionych.

Obszar charakteryzuje się jednak mało korzystnymi warunkami wodno-gruntowymi – głównie ze względu na wysoki poziom wód gruntowych występujący na analizowanym terenie i możliwość tworzenia się podmokłości, zastoisk wód.

Planowane przeznaczenie terenu nie stanowi zagrożenia dla lokalnych gleb (pod warunkiem przestrzegania zarówno zapisów analizowanego planu jak i przestrzegania ogólnych zasad dotyczących ochrony powierzchni ziemi i gospodarki odpadami) ani powierzchni terenu – służą temu w szczególności zapisy projektu planu wprowadzające zakaz zabudowy oraz nakaz zachowania istniejącej zieleni niskiej i wysokiej.

Warunki klimatyczne

Zgodnie z podziałem Polski na dzielnice rolniczo-klimatyczne Gumińskiego, miasto Tychy jak i ścisły teren opracowania leży w południowej części *dzielnicy częstochowsko-kieleckiej*.

Najważniejszymi elementami meteorologicznymi kształtującymi wizerunek klimatyczny omawianego obszaru są: temperatura powietrza, opady atmosferyczne oraz stosunki anemologiczne. Duży wpływ na kształtowanie lokalnych warunków klimatycznych ma bliskość Bramy Morawskiej i pasma Beskidów.

Zgodnie z „Atlasem Klimatu Województwa Śląskiego” cechy charakterystyczne lokalnego klimatu przedstawiają się następująco:

- Średnia roczna temperatura powietrza $7 \div 8^{\circ}\text{C}$;
- Średnia miesięczna temperatura w styczniu $-2 \div -4^{\circ}\text{C}$;
- Średnia miesięczna temperatura lipca $14 \div 16^{\circ}\text{C}$;
- Średnia roczna temperatura maksymalna $12 \div 13^{\circ}\text{C}$;
- Średnia roczna temperatura minimalna $3 \div 4^{\circ}\text{C}$;
- Średnia roczna suma opadów około 700 mm;
- Średnie roczne sumy opadów z wielolecia 1961÷1980 wynoszą 769 mm;
- Średnia miesięczna suma opadów w styczniu około 40 mm;
- Średnia miesięczna suma opadów w lipcu około 80 mm;
- Długość okresu wegetacyjnego $210 \div 220$ dni

Nad terenem wyraźnie zaznacza się dominacja wiatrów wiejących z kierunków zachodnich, w szczególności z kierunku SW, W i NW, które stanowią 63% wszystkich wiatrów. Dominują wiatry bardzo słabe do 2 m/s przypadające na około 200 dni w roku oraz wiatry słabe 2 ÷ 5 m/s stanowiące około 145 dni w roku. Niekorzystnym zjawiskiem jest duża liczba dni bezwietrznych i cisz (ponad 7%), co ma ujemny wpływ na proces rozpraszania zanieczyszczeń.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Największe opady notuje się w miesiącach letnich (czerwiec, lipiec), a najmniejsze w styczniu, lutym i październiku. Miasto charakteryzuje się łagodnymi stosunkami termicznymi.

Pod względem topoklimatycznym (Sendobry, 2002) obszar opracowania charakteryzują *mało korzystne warunki topoklimatyczne*.

Dolinę Potoku Paprocańskiego zajmują topoklimaty powierzchni wklęsłych z częstszymi inwersjami temperatury, narażonymi na lokalne przymrozki, topoklimaty szerokich denn dolinnych pokrytych roślinnością łąkową, woda gruntowa występuje dość płytko pod powierzchnią terenu – są to topoklimaty niekorzystne dla stałego pobytu ludzi, o niekorzystnych warunkach gruntowo-wodnych i gorszych parametrach przewietrzania terenu.

Powietrze atmosferyczne

Głównym źródłem zanieczyszczenia powietrza na terenie miasta, podobnie jak w większości miast województwa śląskiego jest emisja antropogeniczna, na którą składa się zarówno niska emisja, emisja z działalności przemysłowej, oraz emisja komunikacyjna.

Miasto Tychy według podziału WIOŚ należy do Aglomeracji Górnośląskiej, dla której prowadzi się monitoring jakości powietrza. Na terenie miasta, przy ulicy Tołstoja znajduje się stacja pomiarowa zanieczyszczeń powietrza (w zakresie PM10, NO_x, NO₂, SO₂, O₃). Od roku 2009 badany jest również poziom pyłu PM2,5.

Klasyfikację Aglomeracji Górnośląskiej ze względu na poszczególne zanieczyszczenia w latach 2008 – 2010 przedstawiono poniżej.

Tabela Wynikowa klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia na przestrzeni lat 2008 – 2010

Aglomeracja Górnośląska (w tym miasto Tychy)	Rodzaj zanieczyszczenia											
	NO ₂	SO ₂	PM10	PM2,5	O ₃	CO	C ₆ H ₆	As	Benzo(α)piren	Cd	Ni	Pb
	A	A	C	C	A	A	A	A	C	A	A	A

Źródło: WIOŚ, Katowice

Jak wynika z powyższej tabeli, na przestrzeni ostatnich lat stan sanitarny powietrza na terenie miasta Tychy utrzymuje się na jednakowym poziomie.

Tabela Roczne zestawienie wyników pomiarów poszczególnych zanieczyszczeń powietrza na stacji pomiarowej przy ulicy Tołstoja w Tychach w 2011 roku

Parametr	Norma jednostka	Miesiąc												Średnia
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Dwutlenek siarki	20 [µg/m ³]	34	32	24	17	12	11	5	4	9	16	31	16	17,4
Tlenek azotu	[µg/m ³]	35	8	13	7	8	4	3	4	12	16	41	22	14
Dwutlenek azotu	40 [µg/m ³]	36	31	33	28	23	18	17	19	26	26	38	24	26,5
Tlenki azotu	30 [µg/m ³]	89	43	53	39	34	24	21	25	44	51	101	57	47,8
Pył zawieszony PM10	40 [µg/m ³]	80	66	66	41	30	24	20	27	35	50	100	47	47,6
Prędkość wiatru	[m/s]	0,9	1,4	1,0	0,8	0,5	0,5	0,6	0,5	0,4	0,6	0,7	1,2	0,74

Objaśnienia:

	Wartość < 50% normy
	50 % normy < wartość < 75% normy
	75% normy < wartość < 100% normy
	Wartość przekracza normę

Źródło: WIOŚ, Katowice, strona internetowa

Jak wynika z powyższych zestawień stężenia zanieczyszczeń powietrza wyraźnie rosną w okresie jesienno – zimowym.

W granicach miasta bardzo dużego znaczenia dla kształtowania jakości powietrza odgrywają emisje komunikacyjne, zwłaszcza w centrum miasta i w rejonie głównych dróg, gdzie ruch samochodów (w tym ruch tranzytowy) jest bardzo intensywny. Mniejsze znaczenie ma emisja wtórna zanieczyszczeń pyłowych z powierzchni odkrytych, dróg, chodników, jak również zanieczyszczenia o charak-

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

terze przemysłowym z największych zakładów przemysłowych znajdujących się w granicach miasta.

Dla miasta Tychy, ze względu na przekroczenia pyłu zawieszonego PM10 oraz benzo(α)pirenu, sporządzono „Program Ochrony Powietrza” (2010 rok). Według POP, najwyższe stężenia średnioroczne pyłu zawieszonego PM10 występują w rejonie centrum miasta w obszarze ograniczonym ulicami Oświęcimską, Beskidzką i Aleją Bielską; stężenia średnioroczne pyłu zawieszonego PM10 mieszczą się w przedziale do 37,7 µg/m³ i nie powodują przekroczeń dopuszczalnego stężenia średnioroczne.

Do najważniejszych celów Programu Ochrony Powietrza zaliczono:

Cel główny: *Dotrzymanie standardów jakości powietrza w zakresie pyłu PM10 oraz znacząca redukcja stężeń B(a)P nawet przy niekorzystnych warunkach klimatycznych najpóźniej do roku 2020.*

W granicach przedmiotowego terenu nie ma obecnie żadnych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza a utrzymanie dotychczasowej funkcji parkowej terenu daje podstawę do stwierdzenia, że również w przyszłości nowe źródła zanieczyszczeń nie pojawią się. Mimo, że park usytuowany jest wśród zabudowy mieszkaniowej miasta, większość istniejącej zabudowy blokowej jak i szeregowej posiada dostęp do ciepła zdalaczynnego, tym samym więc nie ma tutaj zagrożenia niską emisją. Pewne znaczenie mają zanieczyszczenia komunikacyjne pochodzące z pobliskich dróg (ul. Armii Krajowej, ul. Paprociańska, Jaracza, Poziomkowa). Za wyjątkiem ul. Armii Krajowej, pozostałe ulice prowadzą jedynie ruch lokalny, w związku z czym przyjmuje się, że teren nie jest zagrożony emisjami komunikacyjnymi.

Klimat akustyczny

W ścisłych granicach opracowania nie ma praktycznie żadnych źródeł hałasu – teren stanowi miejsce spacerów, wypoczynku wśród zieleni urządzonej i należy się spodziewać, że również w przyszłości nie będzie nowych źródeł hałasu – park pełnić będzie funkcje rekreacji i wypoczynku i jako taki podlega ochronie przed hałasem.

W bezpośrednim sąsiedztwie parku pojawia się hałas bytowy, związany z pobliską zabudową mieszkaniową, hałas komunalny i komunikacyjny – związany z ruchem samochodów po pobliskich drogach (zwłaszcza hałas od strony ul. Armii Krajowej).

Dla terenów o symbolach **3ZP, 4ZP, 5ZP, 6WS, 7WS, 8ZUP, 10KDP, 11KDX** plan wyznacza dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla „terenów rekreacyjno - wypoczynkowych”, tereny te zgodnie z obowiązującymi przepisami (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, Dz. U. Nr 120, poz. 826), podlegają ochronie przed hałasem.

Środowisko biologiczne

Środowisko przyrodnicze miasta pozostaje pod silną presją człowieka, w rejonie zwartej zabudowy miejskiej, blokowej, osiedli szeregowych możliwość kształtowania lokalnej bioróżnorodności jest niewielka, w związku z czym ważną rolę zarówno rekreacyjną jak również ekologiczną dla miasta ogrywają tereny zieleni urządzonej, zarówno parki jak i mniejsze osiedlowe skwery i zieleńce.

Przedmiotowy park pełni ważną rolę biocenotyczną, stanowi teren zieleni urządzonej istotny zarówno z punktu widzenia okolicznych mieszkańców jak i lokalnej bioróżnorodności.

W granicach terenu opracowania nie ma naturalnych zbiorowisk leśnych, pojawiają się natomiast zarówno tereny otwarte, gdzie dominuje roślinność niska, trawiasta (regularnie wykaszane trawniki), jak również bardziej zwarte zadrzewienia. Część zieleni wysokiej na obszarze parku ma charakter typowo urządzony, jest to zieleń pochodząca z nasadzeń ozdobne drzewa i krzewy, część jednak ma charakter bardziej naturalny – zwłaszcza zieleń rosnąca w północnej części parku, w otoczeniu zbiornika wodnego **6WS**.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Tereny zieleni urządzonej parku – zarówno ozdobne nasadzenia zieleni jak i tereny otwarte, regularnie wykaszane i zadbane.

Ważnym elementem lokalnej bioróżnorodności są dwa niewielkie zbiorniki wodne znajdujące się w granicach parku. Brzegi mniejszego ze stawów porastają stosunkowo liczne zadrzewienia. Na zdjęciu zadrzewienia w rejonie zbiornika wodnego **6WS** – zdjęcia zrobione w sierpniu 2011 roku oraz w styczniu 2012 roku.

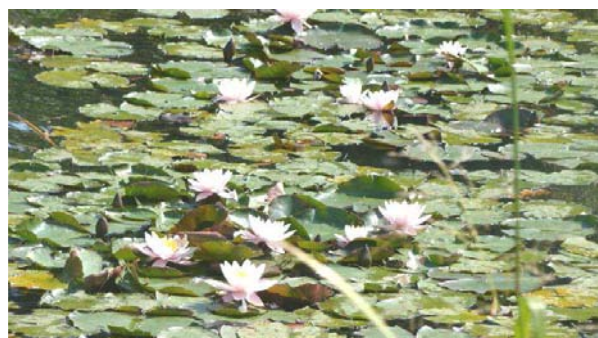

Zbiorniki wodne znajdujące się w granicach parku są bez wątpienia jednym z najcenniejszych elementów przyrodniczych terenu – stanowią miejsce występowania gatunków związanych ze środowiskiem wodnym, również dogodne miejsce dla występowania ptaków i płazów.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Zdjęcia pochodzą z sierpnia 2011 roku i lutego 2012 roku.

Większy ze zbiorników wodnych (**7WS**) posiada dobrze wykształconą linię brzegową, brzegi zbiornika porasta roślinność niska, zwłaszcza szuwar trzcinowy.

Na wodach większego ze stawów rosną lilie wodne – odmiana różowa.

Brzegi stawu porasta szuwar trzcinowy.

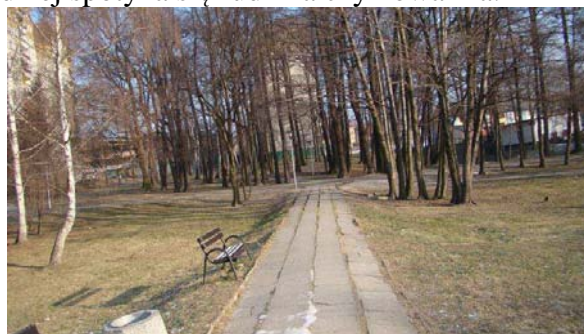
Mniejszy ze zbiorników wodnych (**6WS**) stanowi dogodne miejsce dla stosunkowo licznej populacji kaczek krzyżówek.

Obszar stawów oraz tereny przyległe porośnięte są roślinnością wysoką, zadrzewieniami tworzonymi głównie przez olsze czarne, dęby bezszypułkowe, jesiony, brzozy, lipy, wierzby, klony oraz krzewy bzu czarnego i leszczyny.

Zdjęcie zrobiono podczas wizji terenowej w sierpniu 2011 roku.

Zadrzewienia znajdujące się w granicach parku, liczne skupiska drzew stanowią dogodne miejsce dla szeregu gatunków ptaków i innych drobnych zwierząt. Z ptaków pojawiają się tutaj głównie drozdy, sroki, sikory, wróble, kawki, gawrony. Rzadziej spotyka się rudzika czy kowalika.

W terenie zaobserwowano stosunkowo liczne gniazda ptasie oraz budki lęgowe.

W granicach terenu opracowania nie stwierdzono gatunków roślin chronionych wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 roku w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. Nr 14, poz. 81) – lilia wodna (*Nymphaea sp.*) rosnąca na jednym ze stawów jako odmiana ozdobna (odmiana barwna różowa, kultywar) nie podlega ochronie prawnej. Zgodnie z ww. rozporządzeniem ochrona prawna dotyczy roślin dziko rosnących na stanowiskach naturalnych (nie podlegają restrykcjom rośliny sadzone w stawach i oczkach wodnych).

W granicach analizowanego terenu nie ma również siedlisk chronionych wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 roku w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510).

Gatunki rzadkie i chronione, cenne przyrodniczo stwierdzone w granicach miasta znajdują się całkowicie poza analizowanym terenem, w większości koncentrują się w rejonie lasów oraz na terenie użytków ekologicznych w południowej części miasta, w rejonie Paprocana.

Największe skupiska zwierząt chronionych, zwłaszcza płazów i ptaków wodno-błotnych związane są z Jeziołem Paprocańskim, nie bez znaczenia są jednak także inne zbiorniki wodne znajdujące się w różnych częściach miasta.

Analizowany teren pełni obecnie funkcje przyrodnicze – jako teren zieleni parkowej i ta funkcja zostanie utrzymana również w przyszłości. Biorąc pod uwagę ustalenia planistyczne nie przewiduje się znaczących zmian w środowisku przyrodniczym, tereny zieleni zostaną zachowane, wprowadzone będą nowe formy zieleni urządzonej. Tak więc spodziewać się można, że w przyszłości, świat biologiczny nie ulegnie znaczącym zmianom a swoją strukturę przyrodniczą teren zachowa w

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

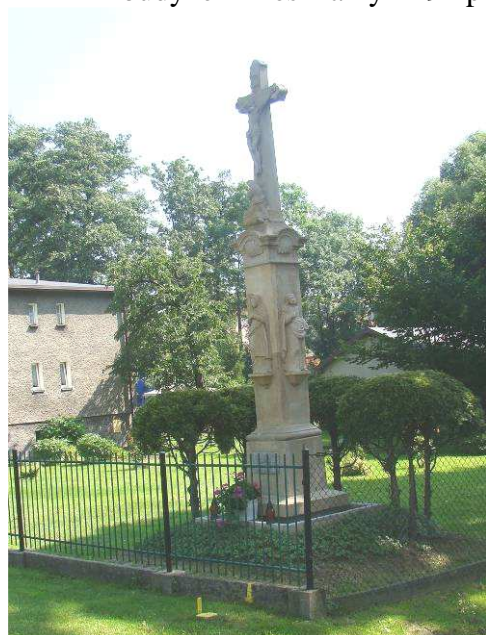
podobnym stanie jak obecnie a nawet ją wzmocni – w odniesieniu do terenów zieleni urządzonej, parkowej – zarówno jako terenów otwartych (wykaszane i ładnie utrzymane trawniki) jak i zadrzewionych.

Środowisko kulturowe – zabytki

W granicach terenów objętych projektowanym planem nie wyznaczono stref ochrony konserwatorskiej, nie ma tutaj stanowisk archeologicznych, ani obiektów zabytkowych.

W bliskim sąsiedztwie Parku znajdują się następujące obiekty o wartościach zabytkowych:

- a) wpisane do rejestru zabytków – krzyż kamienny „Boża męka” z połowy XIX wieku znajdujący się przy ul. Paprocańskiej 83; nr rej. 422/73;
- b) obiekty objęte ochroną konserwatorską:
 - kapliczka - figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem z 1893 roku przy ul. Paprocańskiej 82;
 - budynki: mieszkalny nr 94 przy ul. Paprocańskiej;
 - budynek mieszkalny nr 91 przy ul. Paprocańskiej.

Krzyż znajdujący się w sąsiedztwie parku – obiekt zabytkowy

Lokalizację elementów kulturowych i zabytków przedstawia Załącznik nr 2.

Pozostałe obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego znajdują się w znacznym oddaleniu od analizowanego obszaru.

Zagrożenia klęskami żywiołowymi

Przedmiotowy obszar miasta nie jest zagrożony możliwością wystąpienia klęski żywiołowej, nie jest narażony na powodzie i podtopienia, nie ma tu ruchów masowych gruntu, procesów osuwiskowych czy szkód górniczych.

Podsumowując, uznać należy, że analizowany obszar Parku św. Franciszka z Asyżu predysponowany jest do pełnienia funkcji, które się tutaj wyznaczają, nie wskazuje się na możliwość przeznaczenia analizowanego terenu na inne cele, w tym pod zabudowę. Obszar parku stanowi ważną enklawę zieleni dla okolicznych mieszkańców, tereny różnorodności biologicznej – te funkcje powinny zostać bezwzględnie utrzymane, a nawet wzmocnione – w kontekście wprowadzenia nowych form zieleni, czy odpowiedniego zakomponowania zbiorników wodnych z kształtowaniem linii brzegowej z udziałem gatunków związanych z siedliskiem wodnym, dzięki czemu wzrośnie bioróżnorodność, a pośrednio również walory krajobrazowe terenu.

2.3 Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów

podlegających ochronie na podstawie Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody

Analizowany obszar miasta znajduje się całkowicie poza ustanowionymi formami ochrony przyrody powołanymi do chwili obecnej na terenie miasta Tychy. Użytek ekologiczny „Paprocany” i użytek ekologiczny „Mały Lasek” – jedyne obszarowe formy ochrony przyrody powołane do chwili obecnej w granicach miasta znajdują się w odległości ponad kilometra od granic analizowanego terenu (około 1,4 – 1,6 km w kierunku południowym). W granicach analizowanego terenu nie ma również obszarów proponowanych do powołania do ochrony.

Planowane docelowe przeznaczenie przedmiotowego obszaru stanowić będzie kontynuację obecnego sposobu zagospodarowania – jako teren zieleni parkowej, urządzonej dzięki czemu nie przewidyje się, by stan środowiska w granicach parku pogorszył się, bądź by pojawiły się nowe emisje zanieczyszczeń czy inne problemy ochrony środowiska. Stan środowiska zostanie utrzymany na dotychczasowym poziomie a nawet przewiduje się jego poprawę – biorąc pod uwagę zapisy planu mówiące o zachowaniu istniejącej zieleni wysokiej i niskiej, wprowadzaniu nowych form zieleni, zagwarantowaniu dużej powierzchni biologicznie czynnej. Ze względu na ustawę o ochronie przyrody nie widzi się problemów czy zagrożeń środowiskowych – przedmiotowy teren nie podlega presji inwestycyjnej obecnie i nie będzie takiej presji podlegał również w przyszłości, plan wprowadza zakaz zabudowy oraz utrzymanie jego dotychczasowej funkcji – jako terenów rekreacyjno-wypoczynkowych dla mieszkańców miasta.

Prawidłowe rozwiązania dotyczące zwłaszcza odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych, gospodarki odpadami wprowadzone zgodnie z ustaleniami projektu planu stanowią podstawę ochrony zasobów gruntowo-wodnych. Dodatkowo plan wprowadza zapisy dotyczące między innymi zachowania terenów zieleni i wprowadzenie nowych form zieleni urządzonej, zagwarantowania dużej powierzchni biologicznie czynnej.

W wyniku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu przewidywane oddziaływania nie będą się odznaczały w lokalnym środowisku znacząco – nie dojdzie do zmiany zagospodarowania terenu, zabudowy czy pojawiania się emisji zanieczyszczeń. Możliwe oddziaływania będą miały wymiar w większości zdecydowanie pozytywny – zarówno dla środowiska przyrodniczego jak i społecznego – w kontekście wzmocnienia funkcji przyrodniczej obszaru.

2.4 Potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu

Projekt miejscowego planu swoimi ustaleniami obejmuje niewielki obszar w granicach miasta Tychy, dla którego w dużej mierze zachowuje się obecne zagospodarowanie i użytkowanie jako teren zieleni parkowej. Zapisy planu pozwolą uporządkować istniejący sposób wykorzystania parku, pozwolą również na ochroną najcenniejszych zasobów przyrodniczych lokalnego środowiska przed zmianą ich zagospodarowania czy zajęciem na inne cele (np. pod zabudowę).

W chwili obecnej park stanowi miejsce chętnie wykorzystywane przez okolicznych mieszkańców do rekreacji i wypoczynku na świeżym powietrzu. W przypadku braku jakichkolwiek rozwiązań planistycznych w odniesieniu do analizowanego terenu, w tym brak uchwalonego planu zagospodarowania przestrzennego, pozostawienie lokalnego środowiska w stanie istniejącym pozwoli zachować obecny stan środowiska w granicach terenu – jako teren zieleni urządzonej. Brak odpowiednich rozwiązań planistycznych dotyczących zagospodarowania parku spowodować może w przyszłości chaos kompozycyjny, zwłaszcza w kontekście nieoptymalnego wykorzystania terenu pod inne cele bądź jego przyrodniczą degradację – w momencie zaprzestania jego pielęgnacji, czy zaśmiecienia terenu.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazania uważa się, że przyjęcie precyzyjnych ustaleń planistycznych i wytycznych, co do dalszego zagospodarowania i użytkowania analizowanego obszaru miasta jest

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

wskazane, przyczyni się bowiem do uporządkowania dostępnej przestrzeni oraz wyeliminuje mało optymalne formy zagospodarowania i potencjalne uciążliwości z tym związane.

3 PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU NA ŚRODOWISKO

3.1. Oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska

Struktura przyrodnicza analizowanego terenu została w większości ukształtowana przez człowieka – jako teren zieleni urządzonej, opiera się w głównej mierze na gatunkach drzew i krzewów nasadzonych przez człowieka oraz prac pielęgnacyjnych w obrębie istniejącej zieleni niskiej (regularne wykaszanie trawników) i wysokiej.

Uważa się, że oddziaływanie projektu miejscowego planu będzie miało w zdecydowanej większości wymiar pozytywny w odniesieniu zarówno do siedlisk przyrodniczych jak i warunków życia okolicznych mieszkańców.

W odniesieniu do *różnorodności biologicznej, siedlisk przyrodniczych, oddziaływania na rośliny, zwierzęta przewiduje się:*

- 1) zachowanie istniejącej zieleni, istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień (bądź wymiany drzewostanu),
- 2) nakaz zachowania powierzchni trawiastych,
- 3) zagwarantowanie dużego udziału powierzchni biologicznie czynnej,
- 4) zakaz lokalizacji zabudowy w granicach parku,
- 5) nakaz kształtowania zieleni o funkcji izolacji akustycznej i wizualnej – ten zapis wpisuje się również w poprawę bioróżnorodności analizowanego terenu,
- 6) zachowanie zbiorników wodnych (w granicach terenu **6WS, 7WS**) z nakazem kształtowania ich linii brzegowej roślinnością związaną z siedliskiem wodnym;
- 7) zachowanie zieleni przydomowych ogrodów (w granicach terenu **8ZUP**)

Nie przewiduje się żadnych działań wynikających z planowanego przeznaczenia terenu, mogących przyczynić się do zmniejszenia różnorodności przyrodniczej analizowanego terenu, mogących stanowić zagrożenie dla gatunków i siedlisk stwierdzonych w parku.

W odniesieniu do *środowiska gruntowo-wodnego (wody powierzchniowe, podziemne, powierzchnia ziemi, zasoby naturalne) przewiduje się:*

- 1) zachowanie istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenu parku, a tym samym zachowanie istniejących warunków gruntowych i wodnych, ukształtowania terenu i powierzchni gruntu bez przekształceń (zakaz zabudowy),
- 2) nakaz zachowania istniejącego ukształtowania terenu z dopuszczeniem korekty rzeźby na terenie oznaczonym strefą na rysunku planu w kształcie zbliżonym do pagórków zlokalizowanych po południowej stronie terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem **10KDP**,
- 3) nakaz zachowania istniejącego układu odpływu wód powierzchniowych wraz z przepustami pod ciągami pieszymi i infrastrukturą,
- 4) projekt planu wprowadza szczegółowe wytyczne dotyczące rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej na analizowanym terenie.

Uważa się, w odniesieniu do tych komponentów środowiska (wody, gleby, zasoby naturalne), przy właściwej realizacji ustaleń zapisów analizowanego dokumentu, nie zaznaczy się negatywny wpływ.

W odniesieniu do *powietrza i klimatu (w tym również klimatu akustycznego), emisji zanieczyszczeń przewiduje się:*

- 1) zarówno etap związany z realizacją ustaleń planistycznych, jak również etap funkcjonowania parku nie będą generowały żadnych zanieczyszczeń, park zarówno obecnie jak i w przyszłości nie jest i nie będzie znaczącym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza (brak źródeł emisji w granicach parku), wód (brak emisji ścieków, w granicach parku powstają jedynie wody opadowe i roztopowe), emisji uciążliwego hałasu,

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

- 2) teren parku podlega ochronie akustycznej – dla obszaru parku wyznaczono dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla „terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”,
- 3) wprowadzony zakaz zabudowy na terenie parku gwarantuje zachowanie dobrej jakości parametrów środowiska, nie pojawią się nowe emisje do środowiska ani pobory z jego zasobów,
- 4) w zakresie odpadów utrzyma się stan jak obecnie, nie przewiduje się znaczącego wzrostu ilości odpadów. Park wyposażony jest w kosze na śmieci, śmieci z terenu parku (komunalne – głównie papier, szkło, plastik) wywożone są regularnie na składowisko odpadów – stan ten zostanie zachowany w przyszłości. Gospodarkę odpadami zarówno na terenie parku, jak i całego miasta Tychy reguluje Uchwała Rady Miasta Tychy w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Tychy
- 5) ścieki – związane będą z funkcjonowaniem obszaru parku tak, jak ma to miejsce obecnie. Zapisy planu normujące gospodarkę wodno-ściekową zabezpieczą lokalne środowisko gruntowe i wodne przed wnikaniem do nich zanieczyszczeń.

Krajobraz:

- 1) nie przewiduje się znaczących zmian w lokalnym krajobrazie, nie dojdzie do zabudowy terenu ani przesłonięcia otwartych terenów zieleni, zachowane zostanie obecne ukształtowanie obszaru parku,
- 2) wyznaczenie strefy dopuszczonej lokalizacji imprez okolicznościowych, strefy z dopuszczeniem korekty rzeźby terenu oraz strefa dopuszczonej lokalizacji ciągu pieszego o parametrach drogi pożarowej dają podstawę dla zachowania walorów krajobrazowych parku,
- 3) zachowanie terenów zieleni, wprowadzenie nowych nasadzeń, w tym zieleni o funkcji izolacji wizualnej i ochronnej, stanowić będą o urozmaiceniu lokalnego krajobrazu,
- 4) zapewnienie powiązań pieszych z otoczeniem z uwzględnieniem wejść do parku w miejscach oznaczonych na rysunku planu, w tym zaakcentowanie głównych wejść do parku,
- 5) stosowanie elementów małej architektury (oświetlenie, ławki, kosze na śmieci) o jednorodnej stylistyce, z wykorzystaniem materiałów o wysokiej jakości, ustalenia dotyczące możliwości ogrodzenia parku, zachowanie istniejących zbiorników wodnych wraz z nakazem kształtowania linii brzegowej roślinnością związaną z siedliskiem wodnym, czy zakaz realizacji ogrodzeń z blachy oraz z betonowych przęsł w rejonie terenu **8ZUP** poprawią walory krajobrazowe terenu

Cały obszar planu z wykluczeniem terenu oznaczonego symbolem **8ZUP** stanowi przestrzeń publiczną, dla której ustalono szereg wymagań ujętych w projekcie planu.

Nie przewiduje się pogorszenia walorów estetyczno-krajobrazowych związanych z realizacją ustaleń projektu planu.

Środowisko społeczne (w tym zdrowie i życie ludzi):

- 1) oddziaływanie pozytywne zaznaczy się w odniesieniu do całego obszaru objętego planem – w zakresie uporządkowania dostępnej przestrzeni, zwłaszcza wyznaczenia strefy lokalizacji imprez okolicznościowych, wzmocnienia funkcji przyrodniczej terenu, zachowania terenów ogrodów przydomowych, poprawy walorów krajobrazowych,
- 2) plan wprowadza ochronę akustyczną terenu parku, dla którego wyznacza dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla „terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”,

Żaden z zapisów planu nie wprowadza zagrożenia dla zdrowia bądź życia ludzi, nie przewiduje się tu żadnych znaczących ingerencji w środowisko tej części miasta.

Środowisko kulturowe – brak obiektów zabytkowych w granicach parku.

Tabela Zbiorcze zestawienie wpływu ustaleń projektu mpzp na lokalne środowisko przyrodnicze i społeczne

<i>Komponenty środowiska i warunki równoważenia rozwoju sprzyjające ochronie środowiska</i>	<i>Konsekwencje dla środowiska przyrodniczego</i>	<i>Skutki dla społeczeństwa</i>
Rzeźba terenu	Nie przewiduje się wpływu na lokalną rzeźbę. Plan wprowadza nakaz zachowania istniejącego ukształtowania terenu	

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Zasoby surowców mineralnych	Brak oddziaływań.
Powietrze i klimat; jakość lokalnego powietrza; warunki lokalnego klimatu	Brak emisji zanieczyszczeń w granicach parku – brak oddziaływań. Nie przewiduje się nowych emisji zanieczyszczeń w przyszłości.
Wody powierzchniowe; zmiany w stosunkach wodnych, jakość wód	Zachowany zostanie istniejący układ odpływu wód powierzchniowych wraz z przepustami pod ciągami pieszymi i infrastrukturą. Kompleksowe rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej są podstawą dla ochrony środowiska wodnego, brak nowych emisji zanieczyszczeń.
Wody podziemne; ilość wód; jakość wód	Prawidłowe rozwiązania techniczne, rygorystyczne przestrzeganie zapisów prawa i właściwie prowadzona gospodarka ściekowa nie wpłynie na wody podziemne. Brak emisji zanieczyszczeń.
Gleby (jakość bonitacyjna, zanieczyszczenie, degradacja, narażenie na erozję, denudację, itp.)	Zachowanie i wprowadzenie nowych terenów zieleni, umożliwi zachowanie obecnej struktury glebowej na tym terenie. Zakaz zabudowy i zachowanie gleb czynnych biologicznie w funkcji terenów zieleni.
Flora (spadek liczebności, udział gatunków obcych, zubożenie gatunkowe) i fauna (spadek liczebności populacji, zubożenie różnorodności itp.)	Zachowanie terenów zieleni urządzonej oraz dużej powierzchni biologicznie czynnej. Wprowadzenie nowych nasadzeń jako zieleni urządzonej. Zachowanie zieleni w przydomowych ogrodach (SZUP).
Leśnictwo	Brak lasów – brak wpływu.
Krajobraz, walory estetyczne i uciążliwość wizualna	Uporządkowanie przestrzeni, wprowadzanie zieleni urządzonej, stosowanie optymalnych rozwiązań architektoniczno – kompozycyjnych – poprawa obecnego stanu.
Istniejące obszary chronione – przyrody i krajobrazu	Brak obszarów chronionych – brak wpływu
Dziedzictwo kulturowe – zabytki, strefy konserwatorskie	Brak obiektów zabytkowych – brak wpływu
Zagrożenie powodziowe.	Brak zagrożenia powodziowego.
Klimat akustyczny	Brak znaczących oddziaływań, klimat akustyczny podobny jak obecnie. Plan wprowadza ochronę akustyczną terenu parku.
Obszary położone poza granicą województwa	Brak wpływu
Obszary proponowane do ochrony z mocy ustawy o ochronie przyrody i ustawy o ochronie zabytków	Brak wpływu

Zależności między poszczególnymi elementami lokalnego środowiska zestawiono w poniższej tabeli (uwzględniające te elementy środowiska, które są istotne z punktu widzenia analizowanego dokumentu i jego zapisów):

Tabela Ocena wpływu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru parku na poszczególne elementy środowiska

Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Elementy środowiska				
	Środowisko społeczne, warunki życia mieszkańców	Siedliska przyrodnicze	Środowisko gruntowo-wodne	Krajobraz	Środowisko kulturowe, zabytki
1ZP-5ZP - tereny zieleni urządzonej	+++	+++	+++	+++	0
6WS-7WS - tereny wód powierzchniowych	+	+++	+++	+++	0
8ZUP – teren ogrodów przydomowych	+	+++	+++	+	0
9 KDP-10KDP – tereny komunikacji – ciągi piesze	+++	0	0	0	0
11KDX – teren komunikacji – ciąg pieszo-jezdny	+	-	0	0	0

Objaśnienia:

+++	silny pozytywny wpływ
-----	-----------------------

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

+	słaby pozytywny wpływ
0	brak znaczącego wpływu/ wpływ pomijalny
±	możliwy wpływ zarówno pozytywny jak i negatywny
-	słaby negatywny wpływ
---	silny negatywny wpływ

Jak wynika z powyższego zestawienia, wpływ realizacji zapisów projektu miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska zaznaczy się w zdecydowanej większości pozytywnie – zarówno w odniesieniu do środowiska przyrodniczego jak i warunków życia mieszkańców. W odniesieniu do środowiska kulturowego i zabytków wpływ nie zaznaczy się.

Oddziaływanie ustaleń projektu planu nie będzie znaczące – biorąc pod uwagę już istniejące zagospodarowanie obszaru. Większość terenów pozostanie w takim zagospodarowaniu, jak obecnie. Spodziewać się można poprawy obecnego stanu – w odniesieniu do uporządkowania istniejących form zagospodarowania, wyznaczenia strefy lokalizacji imprez okolicznościowych, wprowadzenia nowych form zieleni, czy optymalnych zasad architektonicznych i kompozycyjnych.

3.2. Oddziaływanie na obszary NATURA 2000 oraz integralność tych obszarów

W granicach miasta Tychy nie powołano żadnego obszaru chronionego NATURA 2000, sam obszar opracowania nie koliduje z żadnymi obszarami europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000 (usytuowanymi poza granicami miasta Tychy).

Według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 roku Nr 25, poz. 133 z późniejszymi zmianami), obszarami chronionymi położonymi najbliżej granic obszaru opracowania są:

- **Stawy w Brzeszczach – PLB 120009** w odległości około **10,8 km**, w kierunku południowo-wschodnim;
- Dolina Dolnej Soły – PLB 120004 w odległości około 16,9 km, w kierunku południowo-wschodnim
- Dolina Górnej Wisły – PLB 240001 w odległości około 18 km, w kierunku południowo-zachodnim.

Obszarami Natura 2000 znajdującymi się w spisie zamieszczonym na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (www.mos.gov.pl), nie wymienionymi w ww. rozporządzeniu, znajdującymi się najbliżej rejonu opracowania są (stan na luty 2012 rok):

- Dolna Soła – PLH 120083 w odległości około 16,9 km, w kierunku południowo - wschodnim;
- Zbiornik Goczałkowicki, ujście Wisły i Bajerki – PLH 240039 w odległości około 21,9 km w kierunku południowo-zachodnim;
- Torfowisko Sosnowiec-Bory – PLH 240038 w odległości około 27 km, w kierunku północno-wschodnim.

Uwzględniając istniejące zagospodarowanie terenu, oraz zakres planowanych prac w ramach ustaleń projektu mpzp nie przewiduje się możliwości negatywnego oddziaływania analizowanych zapisów projektu planu na tereny chronione w ramach sieci ekologicznej NATURA 2000, czy też wpływu na integralność tych obszarów – wszystkie obszary chronione znajdują się w znacznym oddaleniu od analizowanego terenu – poza granicami miasta a same zapisy planu nie powodują znaczących oddziaływań, w większości pozytywnie wpiszą się w uwarunkowania przyrodnicze miasta.

Teren opracowania znajduje się poza zasięgiem struktur przyrodniczych o znaczeniu ponadlokalnym, w szczególności znajduje się poza korytarzami ekologicznymi oraz poza wyróżnionymi biocentrami czy obszarami węzłowymi.

Lokalizację obszarów chronionych położonych najbliżej granic analizowanego terenu w Tychach przedstawiono na Załączniku nr 5.

3.3. Oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-terminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne

Na podstawie zapisów projektu miejscowego planu schematycznie oszacowano potencjalne oddziaływanie zapisów analizowanego dokumentu na środowisko, jego poszczególne komponenty oraz obszary Natura 2000, z uwzględnieniem ich przypuszczalnego czasu trwania i rodzaju oddziaływania.

Tabela Potencjalne możliwe oddziaływanie zapisów projektu planu na poszczególne elementy środowiska i obszary NATURA 2000

Przewidywane oddziaływanie*	Na cele i przedmiot ochrony											
	obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	środowiska										
		Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny, siedliska	Wodę	Powietrze	Powierzchnię ziemi	Krajobraz	Klimat akustyczny	Zasoby naturalne	Zabytki
Rodzaj												
Bezpośrednie		+		+	+		+					
Pośrednie		+		+			+		+	+		
Wtórne												
Skumulowane												
Czas trwania												
Krótkoterminowe												
Średnioterminowe												
Długoterminowe		+	+	+	+	+	+	+	+	+		
Stałe												
Chwilowe												

* - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Objaśnienia:

+	znacząco pozytywne
-	znacząco negatywne
	oddziaływanie pozytywne bądź negatywne – w zależności od przyjętych rozwiązań
	brak oddziaływań – oddziaływanie znikome

Jak wynika z powyższej tabeli, realizacja zapisów projektu miejscowego planu będzie mieć bezpośredni wpływ na środowisko społeczne, siedliska przyrodnicze, jak również na powierzchnię ziemi, gleby – będą to oddziaływania długotrwałe i pozytywne.

Biorąc pod uwagę obecny sposób zagospodarowania obszaru parku, oddziaływanie ustaleń planu nie będzie znaczące – stanowi przede wszystkim usankcjonowanie istniejącego zagospodarowania w granicach przedmiotowego obszaru.

Nie przewiduje się pojawienia się w granicach analizowanego terenu znaczących, uciążliwych nowych emisji – przy założeniu, że wszyscy użytkownicy terenu przestrzegają będą obowiązujących ogólnych przepisów prawnych jak i przepisów wprowadzonych prawem lokalnym np. związanych z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminie.

3.4. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Istniejący stan środowiska na terenie objętym ustaleniami planu opisany został w punkcie 2.2 niniejszej prognozy.

W zasięgu oddziaływań analizowanego dokumentu – przede wszystkim pozytywnych znajdują się:

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

- **środowisko przyrodnicze** – projekt planu zachowuje obecny stan środowiska, wprowadza zakaz zabudowy terenu, nowe formy zieleni urządzonej, gwarantuje dużą powierzchnię biologicznie czynną. W zakresie środowiska przyrodniczego spodziewać się można poprawy i wzbogacenia lokalnej bioróżnorodności,
- **środowisko gruntowo-wodne** – nie przewiduje się pojawienia nowych emisji zanieczyszczeń (ścieki, odpady) a zapisy normujące gospodarkę ściekową i sposób postępowania z odpadami zabezpieczają lokalne środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniami,
- **krajobraz** – nie należy spodziewać się dużych zmian w lokalnym krajobrazie, za wyjątkiem nowych elementów krajobrazu mogących wpłynąć pozytywnie na poprawę walorów estetycznych czy widokowych – czemu służy m.in. przestrzeganie zasad kompozycyjnych i architektonicznych, zakaz zabudowy,
- **środowisko społeczne, jakość życia mieszkańców** – wpływ zdecydowanie pozytywny w odniesieniu do zapewnienia mieszkańcom terenów zieleni, miejsca rekreacji i wypoczynku na świeżym powietrzu, a tym samym poprawa komfortu pobytu i zamieszkania w mieście.

Analizowany obszar nie obejmuje terenów objętych ochroną prawną (ustawa o ochronie przyrody). Na analizowanym obszarze oraz w jego otoczeniu nie występują też ustanowione czy proponowane obszary Natura 2000.

Analiza projektowanego dokumentu w nawiązaniu do istniejącego stanu środowiska nie wskazuje, aby wystąpiły znaczące negatywne oddziaływania. Mogące wystąpić oddziaływania w odniesieniu do środowiska przyrodniczego będą mieć wymiar pozytywny.

3.6. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko

W granicach obszaru objętego projektem miejscowego planu nie przewiduje się oddziaływania transgranicznego o szerokim zasięgu (wykraczającego poza granice kraju). Zasięg oddziaływania ustaleń planu będzie miał charakter wyłącznie lokalny, w odniesieniu do samego terenu parku i jego bezpośredniego otoczenia.

4 WYTYCZNE DO OCHRONY I MONITORINGU ŚRODOWISKA NA ETAPIE REALIZACJI USTALEŃ ANALIZOWANEGO DOKUMENTU

4.1 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru

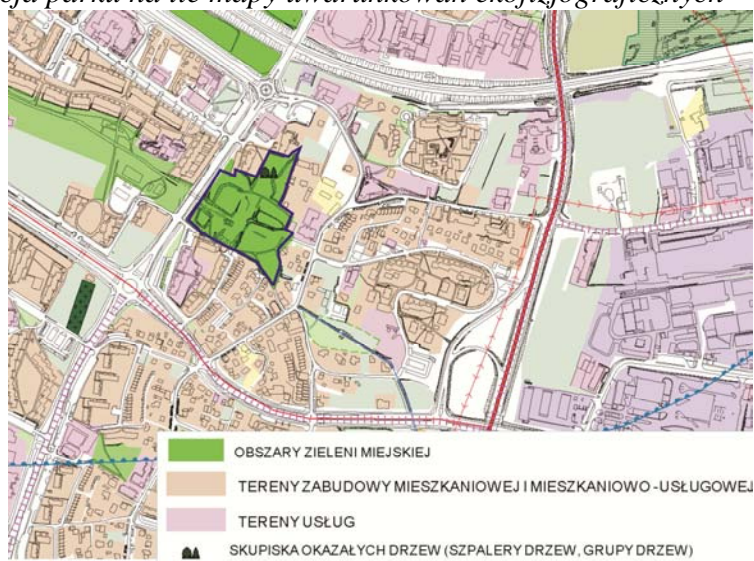
Analizowany projekt miejscowego planu w odniesieniu do terenu parku zachowuje jego dotychczasowe zagospodarowanie jako tereny zieleni urządzonej **ZP**, teren wód powierzchniowych śródlądowych **WS**, teren ogródków działkowych **ZUP**, tereny komunikacji – ciąg pieszy **KDP** i pieszojezdny **KDX**.

Dla zachowania ładu przestrzennego i zminimalizowania wszelkich negatywnych oddziaływań wyznaczono strefę lokalizacji imprez okolicznościowych, wprowadzono zakaz zabudowy, nakaz zachowania istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień oraz wprowadzenie zieleni o funkcji izolacji wizualnej i ochronnej.

W związku z realizacją ustaleń planu nie dojdzie do przekształceń powierzchni terenu, zmiany jego sposobu zagospodarowania czy użytkowania – przewidywane niewielkie zmiany będą miały wymiar pozytywny w odniesieniu do wartości przyrodniczych, walorów krajobrazowych czy ochrony zasobów wodnych i gleb.

Zgodnie z załącznikami graficznymi do opracowania ekofizjograficznego dla miasta Tychy wykonanego w 2010 roku, analizowany teren stanowi obszar zieleni miejskiej wśród zabudowy blokowej i usługowej miasta. W granicach przedmiotowego terenu nie ma obiektów podlegających ochronie prawnej na mocy ustawy o ochronie przyrody bądź obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej, nie mniej jednak teren charakteryzuje się stosunkowo dużymi walorami przyrodniczymi, w jego północnej części znajdują się skupiska okazałych drzew. Lokalna bioróżnorodność obszaru parku kształtowana jest w zdecydowanej większości celowym działaniem człowieka (zieleni urządzona, nasadzona, wykaszane i utrzymywane trawniki).

Rysunek Lokalizacja parku na tle mapy uwarunkowań ekofizjograficznych

Źródło: *Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Tychy, zmodyfikowane*

Na podstawie zebranych informacji oraz bezpośredniej wizji terenowej i uwarunkowań ekofizjograficznych, uważa się, że kontynuacja obecnego zagospodarowania terenu jest jak najbardziej wskazana i uzasadniona.

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

Projekt miejscowego planu ustala zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego – zapisy te zostały szczegółowo ujęte w tekście projektu planu stanowiącym Załącznik nr 3 do niniejszej prognozy. Ochronie środowiska, zarówno przyrodniczego jak i społecznego służą między innymi następujące zapisy ujęte w projekcie planu:

- plan wyznacza duży udział powierzchni biologicznie czynnej,
- na terenach zieleni urządzonej plan wprowadza nakaz zachowania istniejącego ukształtowania terenu z dopuszczeniem korekty rzeźby na terenie oznaczonym strefą na rysunku planu w kształcie zbliżonym do pagórków zlokalizowanych po południowej stronie terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem **10KDP**;
- plan wprowadza zakaz zabudowy terenu,
- plan wyznacza strefę lokalizacji imprez okolicznościowych w której obowiązuje zakaz utwardzenia nawierzchni,
- plan wprowadza nakaz zachowania istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień,
- na części terenu plan wprowadza nakaz kształtowania zieleni o funkcji izolacji akustycznej i wizualnej,
- plan wprowadza nakaz zapewnienia powiązań pieszych z otoczeniem z uwzględnieniem wejść do parku w miejscach oznaczonych na rysunku planu,
- na części terenu plan wprowadza nakaz zachowania powierzchni trawiastych za wyjątkiem ciągów pieszych istniejącego układu ścieżek pieszych oraz istniejących zadrzewień z dopuszczeniem wymiany drzewostanu,
- dla terenu wód śródlądowych plan wprowadza nakaz kształtowania linii brzegowej roślinnością związaną z siedliskiem wodnym,
- w rejonie terenu ogrodów przydomowych plan wprowadza zakaz realizacji ogrodzeń z blachy oraz z betonowych przęseł,
- w rejonie przestrzeni publicznej obejmującej większą część parku za wyjątkiem terenu ogrodów przydomowych plan wprowadza nakaz stosowania w zagospodarowaniu terenów elementów małej architektury (oświetlenie, ławki, kosze na śmieci) o jednorodnej stylistyce, z zastosowaniem dla siedzeń elementów drewnianych, zakaz lokalizacji reklam i tablic informacyjnych niezwiązanych z funkcjonowaniem parku, nakaz akcentowania wejść głównych oznaczonych na rysunku planu, dopuszcza się również możliwość ogrodzenia parku w granicy obszaru planu,
- plan wprowadza szczegółowe zasady dotyczące zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych, zaopatrzenia w energię elektryczną na potrzeby oświetlenia parku, reguluje zasady gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującą uchwałą Rady Miasta Tychy w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Tychy,
- wody opadowe z terenu parku odprowadzane będą miejskim systemem kanalizacji deszczowej poprzez kolektor w kierunku zachodnim do rzeki Gostynki,
- plan wprowadza nakaz zachowania istniejącego układu odpływu wód powierzchniowych wraz z przepustami pod ciągami pieszymi i infrastrukturą,
- dla terenów **3ZP, 4ZP, 5ZP, 6WS, 7WS, 8ZUP, 10KDP, 11KDX** plan ustala dopuszczalny poziom hałasu jak dla „terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”.

Uważa się, że dla przedmiotowego obszaru nie ma potrzeby wyznaczania innych rozwiązań kompensacyjnych – zapisy planu w tym względzie wydają się być wystarczające a wszelkie oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń planu zaznaczają się w większości pozytywnie w odniesieniu do stanu istniejącego. Uwzględnienie powyższych zapisów na etapie zagospodarowania parku pozwoli uchronić środowisko przyrodnicze przed degradacją i pozwoli zachować równowagę ekologiczną w granicach analizowanego terenu.

Wprowadzone nowe nasadzenia zieleni powinny charakteryzować się wysokimi walorami estetycznymi, by stanowiły nie tylko wartość przyrodniczą terenu, ale również kształtowały i wzbogacały

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

jego walory estetyczno-widokowe. Wskazuje się, by zieleni urządzonej, nasadzone gatunki drzew i krzewów były zgodne z siedliskiem. Wskazuje się również na większe zaakcentowanie zbiorników wodnych w krajobrazie parku, między innymi przez wyraźne ukształtowanie ich linii brzegowej z udziałem zieleni związanej ze środowiskiem wodnym. Do oświetlenia parku warto rozważyć możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii – baterii słonecznych.

4.2 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Powszechnie stosowaną metodą kontroli skutków realizacji danego projektu jest ocena wskaźnikowa – przez porównanie typowych parametrów środowiska do danych archiwalnych lub bieżących – można tego dokonać dzięki badaniom monitoringowym prowadzonym na bieżąco lub okresowo przez stacje WIOŚ, danym zawartym w bazach statystycznych GUS lub danych gromadzonych przez urzędy administracji. Na podstawie wyników tych badań monitoringowych można oszacować wpływ realizacji danej inwestycji na poszczególne komponenty środowiska (czy nastąpiło ich polepszenie czy pogorszenie) – w chwili obecnej w granicach obszaru opracowania nie ma jednak żadnych punktów monitoringu środowiska. Biorąc pod uwagę zapisy projektu planu, które zachowują obecne zagospodarowanie terenu – jako park, nie należy spodziewać się zmian w zagospodarowaniu obszaru parku a tym samym nie pojawią się nowe emisje. Stan środowiska pozostanie taki, jak obecnie.

Poniżej podaje się przykładowe wskaźniki oceny wpływu zapisów mpzp w odniesieniu do aspektów środowiskowych. Podane poniżej wskaźniki mogą być modyfikowane i zmienione w zależności od osiągniętych rezultatów i możliwości pozyskania danych wynikowych.

Tabela Wskaźniki oceny wpływu zapisów zmiany miejscowego planu na środowisko

<i>Zapis mpzp</i>	<i>Wskaźnik rezultatu</i>	<i>Pożądaný kierunek zmian</i>
1ZP–5ZP – tereny zieleni urządzonej, 6WS–7WS – tereny wód śródlądowych	– powierzchnia terenów zieleni – m ² ; – ilość nasadzonych drzew i krzewów – szt.; – rodzaj (gatunki) wprowadzonych nasadzeń; – powierzchnia biologicznie czynna – %; – ilość odpadów – liczba kontenerów na śmieci; – powierzchnia zbiorników (w przypadku terenów wód)	wzrost
8ZUP – teren ogrodów przydomowych	– powierzchnia – m ² ; – ilość drzew i krzewów – szt.	-
9KDP–10KDP, 11 KDX – tereny komunikacji – ciągi piesze i pieszko-jezdne	– długość ścieżek pieszych, pieszko – jezdnych – m	wzrost

5 ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Jednym z wariantów, który powinien być rozważany jest tzw. **wariant „zerowy”** polegający na niepodejmowaniu realizacji inwestycji i zachowanie stanu istniejącego – w takim przypadku sądzić można, że stan lokalnego środowiska pozostanie w większości bez zmian z niewielką tendencją do pogorszenia, zwłaszcza w kontekście zaśmiecenia terenu bądź nieoptymalnych form zagospodarowania, np. wprowadzenie zabudowy czy innych form zagospodarowania.

Jako tzw. wariant zerowy można przyjąć wariant opisany w punkcie 2.4. jako potencjalne zmiany w środowisku w przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu.

W odniesieniu do **wariantu lokalizacyjnego** – biorąc pod uwagę lokalizację parku oraz istniejące uwarunkowania środowiskowe, zakładane funkcje terenu są wyznaczone optymalnie – jako kontynuacja dotychczasowego sposobu użytkowania terenu.

Nie rozważano innego wariantu lokalizacyjnego – ustalenia planu nie wprowadzają na przedmiotowy teren nowych form zagospodarowania czy elementów uciążliwych dla środowiska. Stanowiąc będą jedynie usankcjonowanie istniejących form zagospodarowania, uporządkowanie funkcji terenu a nawet poprawę w odniesieniu do stanu obecnego – w kontekście ochrony istniejącej zieleni, wprowadzenia zakazu zabudowy oraz wyznaczenia strefy lokalizacji imprez okolicznościowych.

Nie wskazuje się na potrzebę wyznaczenia innego wariantu lokalizacyjnego, analizowany obszar i jego obecne zagospodarowanie całkowicie pretenduje do kontynuacji obecnego zagospodarowania jako zieleni parkowej, urządzonej.

Dla analizowanego przeznaczenia terenu nie rozpatruje się tzw. **wariantu technologicznego**. Można tutaj jedynie wskazać szczegółowe zagadnienia dotyczące ochrony lokalnego środowiska, konieczności przestrzegania przepisów prawnych i norm, przede wszystkim w zakresie pełnego uregulowania gospodarki odpadowej i sposobu odprowadzania ścieków na analizowanym terenie. Wskazuje się również, by wprowadzone gatunki zieleni urządzonej charakteryzowały się wysokimi walorami estetycznymi, wskazuje się też na możliwość pozyskiwania energii do oświetlenia parki ze źródeł ekologicznych – baterii słonecznych.

Przyjmuje się, że poszczególne zapisy analizowanego dokumentu są najbardziej wskazane dla lokalnego środowiska przyrodniczego i społecznego, a właściwa ich realizacja z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego nie spowoduje degradacji terenu i da możliwość zaspokajania potrzeb mieszkańców w kontekście wypoczynku i spacerów wśród zieleni parkowej.

6 STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko miała na celu ustalenie wpływu na środowisko realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego Park Św. Franciszka z Asyżu w Tychach.

Projekt planu wyznacza następujące tereny o różnym przeznaczeniu:

- **1ZP – 5ZP** - tereny zieleni urządzonej;
- **6WS – 7WS** - teren wód powierzchniowych, śródlądowych;
- **8ZUP** - teren ogródków przydomowych;
- **9KDP – 10KDP** - tereny komunikacji – ciągi piesze;
- **11KDX** - teren komunikacji – ciąg pieszo-jezdny.

W ramach niniejszej prognozy, analizowano szereg dokumentów strategicznych i programowych, gdzie największego odniesienia doszukano się w dokumentach rangi lokalnej, odnoszących się do samego miasta. Na podstawie analizy tych dokumentów stwierdzono, że analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodny jest z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi i z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta Tychy.

Dla potrzeb ustalenia wpływu na środowisko zapisów miejscowego planu analizie poddano stan środowiska naturalnego w granicach parku jak i w jego bliskim sąsiedztwie.

Na podstawie bezpośrednich wizji terenowych stwierdzono, że lokalne środowisko w granicach analizowanego terenu odznacza się stosunkowo dużą wartością, w granicach parku znajduje się zarówno zieleń wysoka, z której część pochodzi z nasadzeń oraz zieleń niska, regularnie koszone trawniki. Zapisy planu wprowadzają nakaz zachowania istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień, zachowanie powierzchni trawiastych. Najcenniejszym elementem lokalnej bioróżnorodności parku są bez wątpienia dwa zbiorniki wodne (oznaczone jako **6WS** i **7WS**) będące miejscem występowania szeregu gatunków roślin i zwierząt. Plan w odniesieniu do tych terenów wprowadza nakaz kształtowania ich linii brzegowej roślinnością związaną z siedliskiem wodnym, co znacznie poprawi walory zarówno przyrodnicze jak i krajobrazowe. W północnej części parku, w sąsiedztwie zbiornika wodnego **6WS** znajduje się większe skupisko drzew, w opracowaniu ekofizjograficznym wskazana jako zieleń wskazana do zachowania.

Obszar parku nie jest zagrożony powodzią, nie ma tutaj zagrożenia geologicznego, zarówno ruchów masowych gruntu jak i zagrożenia ze strony górnictwa podziemnego. Biorąc pod uwagę istniejące uwarunkowania środowiskowe oraz obecny sposób zagospodarowania i użytkowania obszaru parku nie widzi się przeciwwskazań do kontynuacji tej funkcji w przyszłości.

Ochronie lokalnego środowiska służą następujące zapisy ujęte w projekcie planu:

- plan wyznacza duży udział powierzchni biologicznie czynnej,
- na terenach zieleni urządzonej plan wprowadza nakaz zachowania istniejącego ukształtowania terenu z dopuszczeniem korekty rzeźby na terenie oznaczonym strefą na rysunku planu w kształcie zbliżonym do pagórków zlokalizowanych po południowej stronie terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem **10KDP**;
- plan wprowadza zakaz zabudowy terenu,
- plan wyznacza strefę lokalizacji imprez okolicznościowych, w której obowiązuje zakaz utwardzenia nawierzchni,
- plan wprowadza nakaz zachowania istniejących zadrzewień z dopuszczeniem ich wymiany lub uzupełnień,
- na części terenu plan wprowadza nakaz kształtowania zieleni o funkcji izolacji akustycznej i wizualnej,
- plan wprowadza nakaz zapewnienia powiązań pieszych z otoczeniem z uwzględnieniem wejść do parku w miejscach oznaczonych na rysunku planu,

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

- na części terenu plan wprowadza nakaz zachowania powierzchni trawiastych za wyjątkiem ciągów pieszych istniejącego układu ścieżek pieszych oraz istniejących zadrzewień z dopuszczeniem wymiany drzewostanu,
- dla terenu wód śródlądowych plan wprowadza nakaz kształtowania linii brzegowej roślinnością związaną z siedliskiem wodnym,
- w rejonie terenu ogrodów przydomowych plan wprowadza zakaz realizacji ogrodzeń z blachy oraz z betonowych przęseł,
- w rejonie przestrzeni publicznej obejmującej większą część parku za wyjątkiem terenu ogrodów przydomowych plan wprowadza nakaz stosowania w zagospodarowaniu terenów elementów małej architektury (oświetlenie, ławki, kosze na śmieci) o jednorodnej stylistyce, z zastosowaniem dla siedzeń elementów drewnianych, zakaz lokalizacji reklam i tablic informacyjnych niezwiązanych z funkcjonowaniem parku, nakaz akcentowania wejść głównych oznaczonych na rysunku planu, dopuszcza się również możliwość ogrodzenia parku w granicy obszaru planu,
- plan wprowadza szczegółowe zasady dotyczące zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych, zaopatrzenia w energię elektryczną na potrzeby oświetlenia parku, reguluje zasady gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującą uchwałą Rady Miasta Tychy w sprawie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Tychy,
- wody opadowe z terenu parku odprowadzane będą miejskim systemem kanalizacji deszczowej poprzez kolektor w kierunku zachodnim do rzeki Gostynki,
- plan wprowadza nakaz zachowania istniejącego układu odpływu wód powierzchniowych wraz z przepustami pod ciągami pieszymi i infrastrukturą,
- dla terenów **3ZP, 4ZP, 5ZP, 6WS, 7WS, 8ZUP, 10KDP, 11KDX** plan ustala dopuszczalny poziom hałasu jak dla „terenów rekreacyjno-wypoczynkowych”.

Uważa się, że dla przedmiotowego obszaru nie ma potrzeby wyznaczania innych rozwiązań kompensacyjnych – zapisy planu w tym względzie wydają się być wystarczające a wszelkie oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń planu zaznaczają się w większości pozytywnie w odniesieniu do stanu istniejącego. Uwzględnienie powyższych zapisów pozwoli uchronić środowisko przyrodnicze przed degradacją i pozwoli zachować równowagę ekologiczną w granicach analizowanego terenu. Wprowadzone nowe nasadzenia zieleni powinny charakteryzować się wysokimi walorami estetycznymi, by stanowiły nie tylko wartość przyrodniczą terenu, ale również kształtowały i wzbogacały jego walory estetyczno-widokowe. Wskazuje się, by zieleń urządzona, nasadzone gatunki drzew i krzewów były zgodne z siedliskiem. Wskazuje się również na większe zaakcentowanie zbiorników wodnych w krajobrazie parku, między innymi przez wyraźne ukształtowanie ich linii brzegowej z udziałem zieleni związanej ze środowiskiem wodnym. Do oświetlenia parku warto rozważyć możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii – baterii słonecznych.

Skutki dla środowiska, które mogą wynikać z docelowego przeznaczenia terenu

Biorąc pod uwagę, że analizowany projekt miejscowego planu zachowuje dotychczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania, uważa się, że realizacja ustaleń planu wywrze niewielki wpływ na środowisko, przy czym zaznaczyć należy, że będzie to w zdecydowanej większości wpływ pozytywny – czemu służą precyzyjne zapisy projektu planu wprowadzające zakaz zabudowy, nakaz zachowania istniejącej zieleni wysokiej i niskiej z możliwością wprowadzania nowych nasadzeń, zachowanie istniejącego ukształtowania terenu, czy wyznaczenie strefy lokalizacji imprez okolicznościowych.

W związku z realizacją ustaleń planu i zachowaniem obecnego sposobu użytkowania obszaru parku spodziewać się można poprawy walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Nie przewiduje się powstawania nowych emisji zanieczyszczeń, poza wodami opadowymi i odpadami na obszarze parku nie będą powstawały inne zanieczyszczenia. Zapisy planu wprowadzają ochronę akustyczną terenu parku, dla którego obowiązują poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego „Park Św. Franciszka z Asyżu” w Tychach

wypoczynkowych a dla zminimalizowania negatywnego oddziaływania hałasu na części obszaru parku wprowadzono nakaz kształtowania zieleni o funkcji izolacji akustycznej i wizualnej.

Właściwe rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej czy gospodarki odpadami nie zagrażają środowisku przyrodniczemu ani też zdrowiu okolicznych mieszkańców.

W związku z realizacją ustaleń planu nieznacznie zmieniają się walory krajobrazowe, jednocześnie jednak podkreślić należy, że nie będą to zmiany znaczące (a raczej o charakterze „kosmetycznym”), a odpowiednie rozwiązania kompozycyjne i architektoniczne, stosowane materiały wykończeniowe przyczynią się do poprawy estetyki terenu. Wyeliminowane zostaną wszelkie nieodpowiednie formy zagospodarowania terenu.

Na obecnym etapie nie przewiduje się uciążliwości wizualnej czy estetycznej wynikającej z docelowego przeznaczenia terenu.

Oddziaływanie zapisów planu w odniesieniu do terenów sąsiednich (znajdujących się poza granicami opracowania) będzie miało również wymiar pozytywny – jako poprawa komfortu zamieszkania dla mieszkańców okolicznych osiedli w kontekście zapewnienia miejsca wypoczynku i rekreacji na świeżym powietrzu, wśród terenów zakomponowanej zieleni.

Właściwa realizacja ustaleń planu nie będzie związana z ryzykiem wystąpienia poważnych awarii, nie będzie również powodować przekroczeń standardów emisyjnych, czy standardów jakości środowiska.

Realizacja zapisów planu nie spowoduje również negatywnego oddziaływania na obszary chronione istniejące w granicach miasta (całkowicie poza terenem opracowania) jak i obszary chronione w ramach sieci ekologicznej NATURA 2000 (usytuowane poza granicami miasta), jak też nie wpłynie na integralność tych obszarów.

Nie przewiduje się również oddziaływania transgranicznego o szerokim zasięgu (wykraczającego poza granice kraju).

Po przeanalizowaniu wartości lokalnego środowiska, uwarunkowań przyrodniczych terenu i poszczególnych zapisów projektu planu uważa się, że zachowanie obecnego sposobu zagospodarowania i użytkowania parku (tak jak dotychczas) jest rozwiązaniem najkorzystniejszym dla lokalnego środowiska – zarówno przyrodniczego jak i społecznego. Nie widzi się żadnych zagrożeń dla środowiska i poszczególnych jego komponentów, w tym zagrożenia dla zdrowia bądź życia ludzi, a ewentualne zmiany będą miały wymiar pozytywny. Spodziewać się można poprawy w odniesieniu do stanu obecnego – w zakresie uporządkowania dostępnej przestrzeni, wyeliminowania form nieoptymalnych, zachowania terenów zieleni urządzonej i wód śródlądowych. Wskazuje się więc na przyjęcie planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego Park Św. Franciszka z Asyżu w Tychach w zakresie, jaki przedstawiono w projekcie.